διασκεδάσης, περιηγουμένη τόσους μῆνας τὴν Ἰταλίαν !..) *Ξανθὴν Νησιωτοπούλαν* (δόξα σοι ὁ Θεός, ποῦ ἀπεφάσισες νὰ μου γράψῃς καὶ ἕνα γράμμα, ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν ! ὥστε τὸν χειμῶνα θὰ σ' ἔχωμεν ἐδῶ ; τί καλά !) *Ἰφιγένειαν Θεοδωροπούλου* (διατί δὲν σημειώνεις καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου εἰς τὴν ἐπιστολήν ; εἶνε ἀπαραίτητον· ἐκτὸς ἂν θέλῃς νὰ σου ἀπαντῶ μὲ τὸνομά σου·) *Γλυκεῖαν Ἑλλάδα* (νά σου ζήσῃ τὸ ἀδελφάκι !) *ἈρηΦιλον, Γ. Δεβεντάκην, Βράχον τῆς Νυκτός*, (βεβαιότατα, ἔχεις δίκαιον· αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχές·) *Χιωτοπούλαν* (ἐγκρίνεται, καθὼς βλέπεις, τὸ ψευδώνυμον·) *Ἐλαφρὰν Ἄκατον* (περιμένω λοιπὸν νὰ μου γράψῃς μετὰ τὰς ἐξετάσεις, τὰς ὁποίας εὔχομαι λαμπράς·) *Ὡραίαν Τεργέστην* (πραγματικῶς εἶνε θαυμασία ἀπόλαυσις ὁ κινηματογράφος· τὰ φύλλα τοῦ λυσοχάρτου δὲν πρέπει νὰ κόπτωνται ποτέ, διὰ νὰ εἶνε ὁμοιόμορφα· εἰμπορεῖς βεβαίως νὰ τὰ στέλλῃς ἐντὸς φακέλλου ἀνοικτοῦ, πληρώνουσα μόνον 5 λεπτά· οὕτω λαμβάνω πολλὰς λύσεις·) *Τζέντλεμαν* (σοῦ εὔχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις, καὶ ἔπειτα καλὴν διασκέδασιν εἰς τὸ Ἀκρωτήρι· αἱ προτάσεις δημοσιεύονται μὲ τὴν σειρὰν καὶ κατὰ τὸν χῶρον τοῦ φύλλου· ὥστε δὲν εὐδύνομαι διὰ τὴν βραδύτητα·) *Νεαρὰν Φιλόσοφον* (οἱ περὶ ὧν μ' ἐρωτᾷς, δὲν εἶνε πλέον συνδρομηταί μου·) *Ἀμφιλύκην* (χαίρω «ποῦ ἤρχισες νὰ ἐπινοῇς διαφόρους προτάσεις, διὰ νὰ μου γράψῃς τακτικώτερα·» βλέπεις, ὅτι ἅμα θέλῃ κανείς, εὑρίσκει πάντοτε θέμα δι' ἐπιστολήν· παρατηρῶ μεγάλην πρόοδον εἰς τὸ γράψιμόν σου·) *Πασχαλιὰν* (μὴ λυπεῖσαι· θὰ ξαναμεγαλώσουν πάλιν ἡ πλεξοῦδές σου, καλλίτερες καὶ ἀπὸ πρίν· χαίρω ποῦ δέν με εἶχες λεισμονήσῃ εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα· τώρα θά μου γράφῃς :) *Γουλιέλμον Τέλλον* (ὡραία ἡ ἐπιστολή σου· σοῦ εὔχομαι πᾶσαν ἐπιτυχίαν... διὰ τὴν ὁποίαν καὶ δὲν ἀμφιβάλλω· θὰ εἴπω εἰς τὸν *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν*, ὅτι τοῦ ζητεῖς τὴν ἄδειαν νὰ συστήσῃς ὡς φάρμακον κατὰ τῆς ὀδονταλγίας . . . τὸν ὀδοντοϊατρόν κ. Ἀντωνόπουλον·) *Φιλοσοφικὸν Λίθον* (εἶδα τοὺς λογαριασμούς σου, οἱ ὁποῖοι κατ' ἀρχὴν εἶνε σωστοί· πλανᾶσαι ὅμως κατὰ τοῦτο, ὅτι ὑπολογίζεις ὅτι *ὅλοι* οἱ συνδρομηταὶ θὰ στείλουν ἀπὸ 1 φρ ἑνῷ δὲν θά τοῦ ἔκαμνον οὔτε χίλιοι·) *Σωτ. Ξ. Σταυρουλόπουλον* (σοῦ ἀπήντησα ἤδη, ἀρὰ ὀλίγον, διότι ἀργὰ ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σου· σ' εὐχαριστῶ πολὺ διότι θὰ ἐγγράψῃς καὶ ἄλλους εἰς τὸ « Ὑπὲρ Πατρίδος »·) *Ναύαρχον Θερβέραν, Ἀνεμώνην* (παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ σε κάμῃ γρήγορα καλά·) *Ἀσκληπιάδην* (ἡ γνώμη μου εἶνε εὐνοϊκή καὶ διὰ τὰ δύο· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ κάμῃς ὅ,τι εἰμπορεῖς διὰ νὰ καταπείσῃς καὶ ἄλλους νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τοιοῦτον ἔξοχον βιβλίον· ὅποιος μὲ ἀγαπᾷ, ὅποιος θέλει τὴν πρόοδόν μου, ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ὁ κόσμος τί βιβλία ἐκδίδω, τὸ ἴδιον θὰ κάμῃ·) *Ἡρωϊκὸν Μεσολόγγιον* (σὲ συγχαίρω·) *Ἀτταβίριον Ρόδου*, (βεβαίως σὲ ἀγαπῶ καὶ ἐνδιαφέρομαι ὡς μήτηρ· γράφε μου λοιπὸν ὅσον εἰμπορεῖς συχνότερα· περιμένω καὶ νέα περὶ τοῦ μελετωμένου Συλλόγου, διὰ τὸν ὁποῖον σᾶς ὑπερευχαριστῶ·) *Μαρτολούλουδο* (πότε μοῦ ἔγραψες καὶ δὲν σοῦ ἀπήντησα ; σὲ συγχαίρω διὰ τὰ ποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων·) *Μενεξεδένιαν* (ἀλήθεια, τόσας πολλὰς φλας ἔχω εἰς τὸ Ἀρσάκειον ; δὲν τας εἶχα μετρήσῃ ποτέ, καὶ μου ἔκαμες μίαν εὐχάριστον ἔκπληξιν· ἀληθινά, θὰ εἶνε ἐξαίσιον τὸ θέαμα κάθε ποῦ ἔρχεται τὸ φύλλον· καὶ εἶχε δίκαιον ἡ κ. Διευθύντρια νὰ το παρατηρήσῃ· αἱ περὶ οὗ μ' ἐρωτᾷς, δὲν εἶνε συνδρομήτριαι·) *Βελοφόρον Ἄρτεμιν* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Ἀφρισμένον Κῦμα* (λοιπὸν μετὰ τὰς ἐξετάσεις ; εἴμεθα σύμφωνοι·) *Ἐθνικὸν Ἄμυον* ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν σου ἐπιστολήν·) *Ἀμέριμνον Παῖδα* (κ' ἐγὼ ἀγαπῶ πολὺ τὴν ἐξαδελφούλαν σου· νὰ ὁ πιστεύσω, ὅτι θὰ μου γράψῃς συχνά ;) *Διόνυσον* (νὰ εἶσαι λοιπὸν προσεκτικός, διὰ νὰ μὴ παθαίνῃς τέτοια·) *Τίρυνθα* (θὰ δημοσιεύσω τὴν πρότασίν σου, μολονότι δὲν περιμένω καὶ μεγάλα πράγματα, διότι εἴμεθα σχετικῶς ὀλίγοι καὶ ... μικροί·) *Βασιλέα τῶν Ὀρέων* (ἔστειλα·) *Σαμιακὴν Σημαίαν* (καλὸν ταξεῖδι·) *Κατσαρίδαν* (τὴν γνώμην σου ἔλαβα ὀλίγον ἀργά·) *Ζοφερὸν Μεσαίωνα* (θὰ δώσω καὶ εἰς αὐτοὺς εὔσημα· τελοσπάντων αὐτὰ εἶνε προσωρινά, διότι θὰ προκηρύξω Διαγωνισμὸν Ἀσκήσεων, καὶ θὰ διορθωθοῦν ὅλα· ὄχι, ἄνευ προτάσεως καὶ ἀποδοχῆς δὲν στέλλεται τετράδιον·) *Μάριαν Δ. Ζάννου* (ἐλήφθησαν· «Πρόας» χρυσόδετος ἐστάλη·) *Χιονισμένην Ἐλάτην, Ροδοστεφανωμένην Δύσιν* κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *12* Ἰουνίου, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαν καὶ οἱ προσωρινῶς ἀποδημοῦντες συνδρομηταί, παρακαλοῦνται νὰ γνωστοποιῶσιν ἐγκαίρως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, συναποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ εἰς γραμματόσημον, διὰ τὴν ἐκτύπωσιν νέας ταινίας

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 2 Αὐγούστου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ 1

357. Δεξίγριφος.

Τὸ *πρῶτον* ἔχει ὁ νικητής,
Ὁδὸς τὸ δεύτερόν μου,
Κ' ἓν ὄνομα πολὺ κοινὸν
Θὰ *ἴδῃς* ἐπὶ *σύνολόν μου*.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γιάννη Ἀγιάννη

358. Συλλαβόγριφος.

Γράμμα τὸ *πρῶτόν* μου μισό,
Τ' ἄλλο μισὸ μου χῶμα·
Τ' ὁλάκαιρό μου εἶνε νερό. . .
Ἔλα λοιπὸν *νὰ σε χαρῶ*,
Μ' εὑρῆκες ἢ ἀκόμα ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φύλλου Τριανταφύλλου [Ε]

359. Στοιχειόγριφος.

Ἂν μ'εὕρῃς, σὺ εἶσαι ὁ ἴδιος. Κεφάλι μοῦ ἀλλάζεις;
Εἰς τὸ βυθὸ τῆς θάλασσας εὐθὺς μὲ καταιβάζεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου (Σ. Ἔρευνα).

360. Ἀναγραμματισμός.

Ἐνόσῳ ζῆς, κυκλοφορῶ. Ἂν μάναγραμματίσῃς,
Ἐκείνην ποὺ σε ἔφερε ἐτὸ φῶς θὰ σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Αἰσθήματος (Σ. Ἔρευνα)

361. Αἴνιγμα.

Εἶμαι βωβὴ σὰν τὸ νεκρὸ ἐνόσῳ ὑγιαίνω
Μ'ἐσπάραξες; σοῦ ὁμιλῶ. Μὲ ἔκαυσες; σωπαίνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Καρδίας ὑπὸ Πέτρας.

362. Κυβόλεξον.

★ Η ★ ★
Η ★ ★ ★
★ ★ ★ Η
★ ★ Η ★

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πτηνοῦ τῆς Ἐρήμου.

363. — Μαίανδρος.

```
★  *******   *******
★  *     *   *     *
★  *     *   *     *
★  ****  *   ****  *
★     *  *      *  *
★     *  *      *  *
*******   *******  *
```

Νάντικαταχαθῶσιν οἱ ἀχερίσκοι διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε νὰναγινώσκωνται κατὰ σειράν. Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης, χώρα τῆς Ἀσίας, σύνδεσμος, ἀρχαῖος Θεός, ὄρος, Αὐτοκράτωρ, Νῆσος, θαλασσινόν, δένδρον καρποφόρον, σπλάγχνον, πόλις εὐρωπαϊκή, ἡμίθεος, σύμβολον· (τὸ τελικὸν ἑκάστης λέξεως θὰ εἶνε ἀρχικὸν τῆς ἑπομένης.)

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς Καμελίας

364—366. Λογοπαίγνια.

1.-Ποῖον ὄρεον εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ κομμωτηρίου;
Ἐστάλη ὑπὸ Ὀλυμπίας τοῦ Γριπέως.

2.-Ποία θεὰ εἶνε μαζὶ μὲ τοὺς χοίρους;
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταραφαίου τῆς Ταρασκόνης

3.-Ποῖον ἔχει ἀντίθετον τὸ 1/2 ;
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρος τοῦ Βέγα

367. Φύδην Μίγδην.

Ροκὺς λάνυ βθαισά, ἄλγεμην χανὴρ κιλατεύσα.

Ἐστάλη ὑπὸ Θησέως Πινδίου

368—372. Μαγικὴ Συλλαβή

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς. σχηματίσον ἄλλας τόσας λέξεις :

Ναΐας, ἴσως, ἡγέτης, οἰνὼν, ἴσον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ

373-374. Μεταμοφώσεις.

1.—Τὸ *σκέτος* δι' 8 μεταμορφ νὰ γίνῃ *φῶς*.
2.—Ὁ *παῖς* δι' 11 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *νέος*.

Ἐστάλη ὑπὸ Π. Βλαχακη.

375. Ἐλλιποσύμφωνον.

η σηια-ειαει-οο-αα-ωε η ωεια-η-οαει.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταντάλου (Σ. Ἔρευνα.)

376. Φωνηεντόλιπον.

πς-σκρπ-τν-κρν-δν-τν-μζ-πλν.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἡρακλέους Ν. Κηζήρογλου.

377. Γρῖφος.

```
 M        TE
------ × -----
 ἔρου     γεν
```

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κιθαρῳδοῦ Ἀρίστου Σ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 24 καὶ 31 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

232. Μενέλαος (μέ, ναί, λαός).—233. Αἰακὸς (αἴ, α, Κώς).—234. Δεσμός, δασμός. — 235. Ἄξιος, Ἀξιός.

236.
```
ΔΕΜΑ
ΕΛΕΜ
ΜΕΘΗ
ΑΜΗΝ
```

237.
```
ΑΔΒΑΝΙΑ
Σ    Ν   Κ
Π    Ν   Τ
ΑΜΦΙΣΣΑ
Σ    Β   Ι
Ι    Α   Ο
ΑΚΑΣΤΟΣ
```

238. Ἡ φιλία εἶνε δεσμός ἱερός.—239.-241. 1. Καμήλα (κάμει λα).— 2, Ὁ καρπός.—3, Τὸ Μυρίφυτον.— 242. Τὸ ἐπίρρημα *νῦν*. — 243. 245. 1, Δέλς (*διάβολος*) Βλς (Βῶλος), γλς (γέλως), γγλς ("Ἄγγελος).—2, στρτς (*στρατιώτης*), σρτς (στρατὸς), σρτς (σύρτις), σρς (Σῦρος) τορς (*Τσάρος*). — 3, Κλσς (*κόλασις*), κλς (καλός), πκλς (ποικίλος), πρλς (πυραλίς), πρὸς (πρόοδος), πρδσς (Παράδεισος).—246. Τύχη οὐ διέπει τὰ πάντα.

---

247. Βελισσάριος (Βελῆς, Ἄρειος).—248. Σοῦσα (σοῦ, σά).—249 Θρανίον, κρανίον. — 250. Λύπη, Πύλη. — 251. Τὸ Νησίον τῆς Μεσσηνίας.

252.
```
ΝΑΞΟΣ
ΑΔΥΣ
ΞΥΝ
ΟΣ
Σ
```

253.
```
ΤΟΛΜΙΔΗΣ
ΘΕΗΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ
ΒΡΑΣΙΔΑΣ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ
ΧΑΡΗΣ
```

254-259. 1, Ὄσιρις. 2, Ἶρις. 3, Ἄτη. 4, Ἰανός. 5, Αἴολος. 6, Ἄρης.—260. ΙΟΡΔΑΝΗΣ, ὄρνις, Ρῆνος, δίνη, Ἄδης, νάρδος, Ἡσιόνη, σίδηρος.—261. Διότι δὲν τα κόπτουν.—262. ΑΕΤΟΣ (1, γερΑνός. 2, πελΕκάν. 3, ἀλεκΤορίς. 4, κολΟιός. 5, περιΣτερά). 263. Εἰ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.— 264. Ὅποιος δὲν θέλει νὰ ζυμώσῃ, πέντε 'μέρες κοσκινίζει.—265. Ἡ διευθύντρια διευθύνει.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1899.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 6ος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1899 Ἔτος 21ον. — Ἀριθ. 27

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 211)

— Ἔπειτα, μίστερ Ρενώ, ἐσεῖς θὰ περάσετε ὡς μαρκήσιος Νοαρμών, χάρις εἰς τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα κατέχω, καὶ θὰ διεκδικήσετε τὴν κληρονομίαν τοῦ ἀτυχοῦ σας ἀνεψιοῦ. . .

— Ἀκριβῶς.

— Ὥστε πηγαίνομεν λαμπρά. Τώρα, μὲ συγχωρεῖτε νὰ σας ἀφίσω μίαν στιγμήν. Ἔρχεται ἕνα ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον καὶ περιμένω ἐπιστολὰς ἀπὸ τὸ Λονδῖνον. Πιστεύω νὰ τας λάβω μὲ τὸ ἀτμόπλοιον αὐτό. Πηγαίνω νὰ ἰδῶ.

— Τὴ δουλειά σας !. Ἐγὼ πηγαίνω νὰ δώσω τὰς τελευταίας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἀνθρώπους μας, διὰ τὸ βράδυ.

Οἱ δύο ἔντιμοι συνέταιροι ἀπεχωρίσθησαν, ἀνταλλάξαντες ἀβρότατον χαιρετισμόν, διότι ὁ κύριος Τζαϊῖμς Μπροουν ἐσκουέερ, ἦτο ἄνθρωπος λεπτοτάτων κοινωνικῶν τρόπων.

Ὁ Παῦλος ἐξ ἄλλου δὲν ἔχασε καιρόν. Ἵππευσεν ἕνα μικρόσωμον ἀνδαλούσιον ἵππον, ὁ ὁποῖος ἔτρεχεν ὡς ἀστραπή, καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας ἔφθασεν εἰς τὸ στρατόπεδον.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Ρογῆρος τὸν ἐγνώριζε, — καὶ τὸν ἐγνώριζε κατὰ τρόπον ἥκιστα κολακευτικὸν δι' αὐτόν, — ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ μετεμφιεσθῇ, καὶ χάρις εἰς μίαν μακρὰν ξανθὴν περρούκαν καὶ μίαν μεγάλην γενειάδα τοῦ ἰδίου χρώματος, ὁ καλός σου Παῦλος κατώρθωσε νὰ γίνῃ ἀγνώριστος.

Συνήντησεν εὐκόλως τὸν Ρογῆρον καὶ τῷ ἐπέδωκε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Σαὶν-Ροκαντέν.

Μετὰ τὴν πρώτην χαράν, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ λαμπροῦ Ἱππότου κατελήφθη ἀπὸ μίαν αἰφνιδίαν ἰδέαν· ἐκίνησε τὴν κεφαλήν, καὶ προβλέπων ἐταστικῶς καὶ ὑπόπτως τὸν Παῦλον :

— Ποιός σοῦ τὸ ἔδωκε αὐτό ; ἠρώτησε.

— Σενόρ, μοῦ τὸ ἔδωκεν ὁ σενὸρ ἱππότης Σαὶν-Ροκαντέν, ἀπήντησεν ὁ Παῦλος μὲ παρηλλαγμένην φωνήν.

— Εἰμπορῶ νὰ σου δώσω μίαν ἀπάντησιν ;

— Μάλιστα, σενόρ, ὅπως ἀγαπᾶτε.

— Περίμενέ με λοιπὸν ἐδῶ. Θὰ ξαναγυρίσω.

Ὁ Παῦλος ἔμεινε πρὸς στιγμὴν ἀμφίβολος.

— Ἂν με ἀνεγνώρισεν, ἐσκέφθη, εἶμαι χαμένος... Γιατὶ φεύγει τάχα ; Ἂν διατάξῃ νὰ με συλλάβουν ; Ἔτσι μοῦρχεται νὰ το κόψω λάσπη ! Μπᾶ, δὲν βαρυέσαι, τί τρέλλες εἶνε αὐτὲς ποῦ λέω ; Ὅπως ἄλλαξα ἐγὼ τὸ πρόσωπό μου καὶ τὴ φωνή μου, ποῦ νὰ με γνωρίσῃ ! Πηγαίνει, καλέ, νὰ γράψῃ τὴν ἀπάντησιν. Αὐτὸ εἶνε !

Ὁ Ρογῆρος μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ Παπαφίγκου καὶ τοῦ Λαδουρέκου, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεκοίνωσε τὰ διατρέχοντα.

— Γιὰ νὰ ἰδοῦμε, μοῦτσό μου, παιδί μου, διάβασέ μας νἀκούσωμε καὶ νὰ χαροῦμε !

— Ἔλα, διάβασε δυνατά, προσέθεσεν ὁ Λαδουρέκος.

Ὁ Ρογῆρος ὑπήκουσεν:

— « Ἀγαπητέ μου ἀνέψιέ . . .

— Πολὺ καλά, εἶπεν ὁ Λαδουρέκος.

—Μάζεψε τὴ γλῶσσα σου,ἐσύ! ἐμουρμούρισεν ὁ Παπαφίγκος. Ἐμπρός, μοῦτσο, 'ςτὴν κάφα !

«Ἔλαβα εἰδήσεις σου ἀπὸ ἕνα ἀπεσταλμένον τοῦ στρατάρχου, δουκὸς Βελλούν, καὶ δοξάζω τὸν Θεὸν ποῦ ἐγλύτωσες ἀπὸ τὰς φυλακὰς τοῦ Κάδιξ, μαζὶ μὲ τοὺς γενναίους συντρόφους σου. . .

— Πολὺ καλὰ ! ὁ θεῖός σου εἶνε λαμπρὸς ἄνθρωπος, μικρέ, διέκοψεν ὁ Παπαφίγκος

— Κρῖμα ποῦ δὲν εἶνε ναυτικός, εἶπεν· ὁ Λαδουρέκος. Θὰ ἦταν γεμιτζῆς πρώτης . . . « Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ στρατάρχου εἶνε ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν πλήρη ἐμπιστοσύνην. Κατέστρωσε ἐν σχέδιον σωτηρίας δι' ἐμὲ καὶ τὸν Παλουάζον, θαυμάσιον καὶ ἀσφαλές, καθὼς φαίνεται.

« Ἐν τούτοις, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἔλθῃς μαζὶ μὲ τὸν Παπαφίγκον καὶ τὸν Λαδουρέκον, ἀπέψε κατὰ τὰ μεσάνυκτα, μ' ἕνα

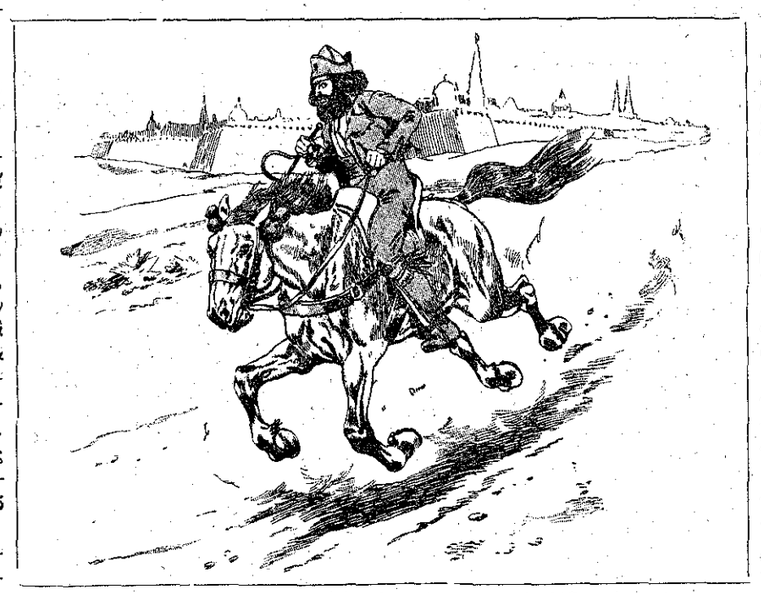

« Ἵππευσεν ἕνα μικρόσωμον ἀνδαλούσιον ἵππον. » (Σελ. 217, στήλ. α')

βαρκάκι, 'στὴν ἄκρη τοῦ μώλου. Μὴν πάρετε κανένα ἄλλον μαζί σας, μήπως δώσετε ὑποψίας εἰς τοὺς Ἱσπανοὺς καὶ εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀτμακάτους. Ἡμεῖς θὰ σας περιμένωμεν ἐκεῖ καὶ θὰ φύγωμεν ὅλοι μαζί.

« Σὲ φιλῶ ἐκ μέσης καρδίας, ἀγαπητό μου παιδί, καὶ δὲν βλέπω τὴν ὥραν νὰ σε ἐπανίδω.

« Ὁ θεῖός σου

Ἱππότης ΣΑΙΝ – ΡΟΚΑΝΤΕΝ.»

— Τί λέτε τώρα ἐσεῖς γιὰ ὅλα αὐτά; ἠρώτησεν ὁ Ρογῆρος, ἀφοῦ ἐτελείωσε τὴν ἀνάγνωσιν.

— Ἐγὼ λέγω, ὅτι ὁ ἀπεσταλμένος, ποῦ λέγει τὸ γράμμα, εἶνε ὁ κατεργάρης Ρενώ.

— Πολὺ τὸ φοβοῦμαι κ' ἐγώ. Μὰ ἂν εἶνε αὐτός, διατί θέλει νὰ φυγαδεύσῃ τὸν θεῖόν μου ; Θὰ εἶνε καμμία νέα παγίδα αὐτή, καθὼς φαίνεται!

—Καλὰ λές, μοῦτσο! Αὐτὸ τὸ βρωμόσκυλο θέλει νὰ μᾶς τραβήξῃ πάλι 'στὰ νερά του. Ἐμεῖς ὅμως τὸν ἀφίνομε νὰ βουρλίζεται. Δὲν εἶν' ἔτσι, Λαδουρέκο ; τί λὲς καὶ σύ ;

— Ἂς τὸν ἀφίσουμε νὰ βουρλίζεται λοιπὸν ! εἶπεν ὁ πεζοναύτης.

— Ὁ θεῖός μου ὅμως, παρετήρησεν ὁ Ρογῆρος, θὰ νομίσῃ πῶς τον ἐγκατέλειψα.

— Μὴ φοβᾶσαι ! Θὰ πάρῃ κάβο τί γίνεται, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα !

— Εἶνε φόβος ὅμως νὰ πέσῃ αὐτὸς θῦμα τῶν δύο κακούργων. Ἀφοῦ ξεύρωμε τώρα τοὺς σκοπούς των, ἐμεῖς οἱ τρεῖς εἰμποροῦμε νὰ τα καταφέρωμέ. Αὐτοὶ θὰ νομίζουν πῶς πηγαίνομεν ἐντελῶς ἀνύποπτοι νὰ πέσουμε 'στὰ βρόχια τους. Ἕνας προετοιμασμένος λοιπὸν κάνει γιὰ δύο ἀπροετοίμαστους.

— Μπορεῖ, εἶπεν ὁ Παπαφίγκος. Δὲν κάνει ὅμως καὶ γιὰ πέντε. Καὶ ἂν πέσωμε σὲ καμμιὰν ἔνεδρα ;

— Τοὺς τολμηροὺς βοηθεῖ ἡ τύχη ! εἶπε μὲ ἐπίσημον τόνον ὁ Λαδουρέκος.

— Ἀφ' οὗ εἶνε ἡ γνώμη σου, πεζοναύτη, κ' ἐσένα, μοῦτσο, ἐμπρός, τὶ καθόμαστε ;

— Ἐμπρός ! Δίνε του ! ἀνέκραξεν ὁ Λαδουρέκος.

Μετὰ τὸ ἐπιφώνημά του αὐτό, ὁ πεζοναύτης ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ δεξὶ του μάγουλο εἰς τὸ ἀριστερὸν ἕνα πελώριον κομμάτι σ ὶ κ (καπνόν, τὸν ὁποῖον μασοῦν οἱ ναῦται,) καὶ προσέθεσεν :

— Εἰμεθα ἕτοιμοι, 'στὸ φτερό !

— Δὲν μᾶς μένει, παρὰ νὰ ζητήσωμεν ὀλίγων ὡρῶν ἄδειαν ἀπουσίας ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, εἶπεν ὁ Ρογῆρος.

— Σωστά, εἰδεμὴ μᾶς βάζουν 'στὰ σίδερα !

— Ἐγὼ ἀναλαμβάνω. Θὰ την πάρω εὔκολα.

Ὁ Ρογῆρος μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ λοχαγοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν ἠγάπα ἐξαιρετικῶς καὶ τῷ ἐχορήγησε τὴν ἄδειαν δι' αὐτὸν καὶ τοὺς φίλους του, χωρὶς κἂν νὰ του ζητήσῃ λόγον.

Ἀφοῦ ἐκανονίσθησαν τὰ πάντα, ὁ Ρογῆρος ἔγραψε τὸ ἑξῆς σύντομον ἐπιστολάριον πρὸς τὸν θεῖόν του :

« Σύμφωνοι !

ΡΟΓΗΡΟΣ»

εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἐκθέσῃ τὸν Σαὶν-Ροκαντέν, ἐν περιπτώσει συλλήψεως τοῦ ἀπεσταλμένου.

Ἔδωκε τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Παῦλον μὲ ὀλίγα χρήματα, τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἐδέχθη χωρὶς πολλὰ νάζια. Ἔπειτα ἵππευσε πάλιν καὶ ἔφυγε καλπάζων.

Διῆλθε τὰς γαλλικὰς καὶ τὰς ἐχθρικὰς προφυλακὰς μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, ὅπως καὶ κατὰ τὸν ἐρχομόν του, καὶ μόλις ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν, ἔσπευσε νὰ ἐπιδώσῃ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ρογήρου πρὸς τὸν Ρενώ.

Ὁ κατεργάρης ἔσχισεν ἀφελέστατα τὸν φάκελον τῆς ξένης ἐπιστολῆς, καὶ την ἀνέγνωσε.

— Λαμπρὰ ἐψιθύρισεν, ἡ δουλειά μας πάει πρίμα.

Κατόπι, μὲ ἐπιτηδειότητα προδίδουσαν εἰδικότητα εἰς τοιούτου εἴδους ἐργασίας, ἐπῆρεν ἕνα νέον φάκελλον, ἐμιμήθη εἰς τὴν ἐντέλειαν τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ρογήρου, τὴν ἐσφράγισε καὶ την ἐνεχείρισε πρὸς τὸν Παῦλον, λέγων:

— Πήγαινε αὐτὸ εἰς τὸν ἱππότην καὶ ὑπενθύμισέ του συγχρόνως τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς συναντήσεως.

— Καλά, εἶπεν ὁ Ἱσπανός.

Καὶ ἔφυγε τρέχων.

— Μοῦ φαίνεται, ἐσκέφθη ὁ κατεργάρης, ὅτι ἐγγίζομεν εἰς τὸ τέλος.

» Ἐγγίζω δηλαδὴ ἐγώ, διότι ὁ μίστερ Μπρόουν, ὕστερ' ἀπὸ ὀλίγον καιρόν, θὰ μου γίνῃ πολὺ ἐνοχλητικὸς καὶ δὲν θὰ μοῦ φανῇ καθόλου παράδοξον, ἂν τοῦ συμβῇ κανένα δυστύχημα ἔξαφνα . . .

» Εἶνε πυλὺ δυσάρεστον πρᾶγμα νὰ μοιράζεται κάνεις μίαν μεγάλην περιουσίαν, ὅταν εἰμπορῇ νὰ την ἔχῃ καὶ μόνος του.

» Ἀλήθεια, δὲν ἐγύρισεν ὁ μίστερ Μπρόουν. Ἡ ἀπουσία του παρατείνεται πολύ. Τί ἐπῆγε νὰ κάμῃ μέσα εἰς αὐτὸ τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον ;

» Ἔ! καὶ νὰ το ἤξευρα ! . . .»

Καὶ ὁ Κος Ρενὼ ἔτριξε τοὺς ὀδόντας του τόσον δυνατά, ὥστε, ἐὰν τὸν ἔβλεπε ἀπὸ κάπου ὁ μίστερ Μπρόουν, δὲν θὰ ἐθράδυνε νὰ μαντεύσῃ τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τοῦ φίλου του. . .

Διὰ νὰ διασκεδάσῃ ἐν τούτοις τὰς ὀχληρὰς αὐτὰς σκέψεις, διηυθύνθη πρὸς τὸν λιμένα. Τὸ πᾶν ἐκοιμᾶτο, ἐκτὸς τῶν σκοπῶν, οἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξεφώνουν τὸ μονότονον σύνθημα τῆς ἐγρηγόρσεως. Ὑπὸ τὸ λαμπρὸν σεληνόφως ὁ λιμὴν ὅλος κατηυγάζετο ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Ὁ Ρενὼ διηυθύνθη πρὸς τὸ κρηπίδωμα καὶ ἐπροχώρησε μέχρι τῆς ἄκρας του, ὅπου ἔλαμπεν ὁ πράσινος φάρος τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος.

Πλησίον τοῦ φάρου, πλῆθος δεμάτων συνεσωρευμένων, ἀπετέλουν παχὺ τοίχωμα, ἔχον τὸ ὕψος ἀνθρωπίνου ἀναστήματος.

Ὁ κατεργάρης ἐσφύριξε σφύριγμα ἐλαφρὸν καὶ παρατεταμένον.

Πκρευθὺς δέκα ἄνδρες, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Παῦλον, τὸν περιεκύκλωσαν.

— Ὅλοι εἶσθε ἐδῶ ; εἶπε χαμηλοφώνως. Ἤθελα νὰ βεβαιωθῶ. Τώρα εἶμαι ἥσυχος. Κρυφθῆτε πάλιν καὶ περιμένετε τὸ ὁριστικὸν σύνθημα.

Οἱ δέκα κακοῦργοι ἐξηφανίσθησαν μαζὶ μὲ τὸν ἀρχηγόν των.

Ἡ ὥρα ἐπλησίαζε. Δύο σκιαὶ ἐφάνησαν σπεύδουσαι πρὸς τὸ μέρος τοῦ λιμένος.

Ὅταν οἱ δύο αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐπλησίασαν ἀρκετά, σκεπασμένοι μὲ τοὺς μεγάλους μανδύας των, ὁ Ρενὼ ἀνεγνώρισε τὸν ἱππότην Σαὶν - Ροκαντὲν καὶ τὸν Παλουάζον.

—Εἶσθε ἀκριβεῖς, κύριοί μου, ἀνεφώνησε, χαιρετῶν αὐτούς. Εὖγέ σας. Ἐλπίζω, ὅτι δὲν θὰ περιμένετε πολύ. Ἀκούσατε...

Τὰ ὡρολόγια τῶν πολυαρίθμων ναῶν τοῦ Κάδιξ ἐσήμαινον μεσονύκτιον, μακρόθεν δὲ ἔφθανε ἐλαφρὸς παφλασμὸς κωπηλασίας, μόλις αἰσθητός.

— Νὰ ὁ ἀνεψιός σας καὶ οἱ φίλοι του. Αὐτοὶ θὰ εἶνε χωρὶς ἄλλο. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ θὰ εἶσθε ὅλοι μαζὶ διὰ νὰ μὴ χωρισθῆτε πλέον ποτέ !

— Ὦ ! κύριε, ἀνέκραξεν ὁ Σαὶν-Ροκαντέν, πῶς θὰ εἰμπορέσω νὰ σας ξεπληρώσω αὐτὰ ποῦ κάμνετε δι' ἐμέ;

—Σιωπή, τὸ νοῦ σας ! Ἀκοῦστε !

Ὁ παφλασμὸς ἦτο μᾶλλον εὐδιάκριτος τώρα.

— Κυτάξετε αὐτὴ τὴ βάρκα ποῦ ἔρχεται πρὸς τὰ ἐδῶ ! Εἶνε οἱ δικοί μας !

Ὁ ἱππότης, βαθύτατα συγκεκινημένος, συνεκράτει τὴν ἀναπνοήν του, ἀδυνατῶν νὰ προφέρῃ λέξιν. Ἔτρωγε μὲ τὰ μάτια του τὴν μικρὰν λέμβον, προσπαθῶν νὰ ἀνακαλύψῃ μεταξὺ τῶν τριῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐπέβαινον αὐτῆς, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσφιλεστάτου ἀνεψιοῦ.

(Ἕπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire]

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Ὅποιος ἔχῃ ἐντροπή
γιὰ τὸν ἄλλον πρὶν εἰπῇ,
πρὶν νὰ τον κατηγορήσῃ,

ἂν τὰ σφάλματα σκεφθῇ
ποὺχει κάμῃ, θὰ κρυφθῇ
καὶ τὸ στόμα του θὰ κλείσῃ.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

Α'.

«Ὅσοι θὰ μείνετε εἰς τὰς Ἀθήνας, θά μου ἀπαντήσετε : Θὰ πηγαίνωμεν εἰς τὸ Μαροῦσι, εἰς τὴν Κηφισσιὰν καὶ εἰς τὸ Φάληρον.

Ὅσοι ἔχετε τὰ μέσα διὰ μεγαλήτερα ταξείδια, θά μου ἀπαντήσετε : Θὰ διασκεδάσωμεν περιηγούμενοι.

Καὶ ὅσοι ἔχετε ἐξοχάς, θά μου ἀπαντήσετε : Θὰ περάσωμεν ὀλίγους μῆνας ἡσύχου καὶ ὡραίας ἀγροτικῆς ζωῆς.

— Καλὰ καὶ ἄξια ὅλ' αὐτά, καὶ ἱκανὰ διὰ νὰ σας μακαρίσωμεν ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι, δι' ἀγάπην σας, δὲν θὰ το κουνήσωμεν ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως . . . Ἀλλὰ δέν μου εἴπατε καὶ πῶς θὰ περνᾶτε τὸν καιρόν σας, εἴτε εἰς τὰς πόλεις θὰ περιορισθῆτε, εἴτε θὰ κάμετε μεγάλα ταξείδια, εἴτε θὰ πόσουρθῆτε εἰς τὰς ἐξοχάς.

— Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε εὐκολώτατον νὰ το ἐννοήσῃ κανείς ! Θὰ τρώγωμεν, θὰ κοιμούμεθα, θὰ πηγαίνωμεν εἰς τὸ Θέατρον καὶ εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον, θὰ πέρνωμεν τὸ λουτρόν μας, θὰ βγαίνωμεν μὲ τὸ ποδήλατον, θὰ κάμνωμεν ἐκδρομὰς θαλασσίας, θὰ ψαρεύωμεν, θὰ κωπηλατῶμεν. . .

— Ἐξαίρετα. Ἰδού, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εὐτυχισμένη ζωή ! Ἀλλ' ἀράγε ἀρκοῦν αὐτὰ διὰ τὸ τέλειον τῆς ἀπολαύσεως ; Ζῇ μόνον μὲ ἄρτον ὁ ἄνθρωπος ; Δὲν χρειάζεται καὶ καμμία τροφὴ πνευματικωτέρα, καὶ καμμία ἐνασχόλησις ὑψηλοτέρα ; . . .

— Δηλαδή ;

— Νά : δὲν θὰνοίξετε καὶ κανένα βιβλίον εἰς τὸ διάστημα αὐτό ;

Μοῦ φαίνεται ὅτι σᾶς ἔκαμα νὰ συνοφρυωθῆτε.

— Πῶς εἴπατε ; Τώρα ὅ,τι ἐκλείσαμεν τὰ βιβλία, καὶ θέλετε πάλιν νὰ τὰνοίξωμεν ; Τώρα μόλις ἐγλυτώσαμεν ἀπὸ τὴν μελέτην, καὶ θέλετε ἀμέσως πάλιν νὰρχίσωμεν ; Σταθῆτε λοιπὸν νὰναπνεύσωμεν ὀλίγον !

— Κύριοι καὶ δεσποινίδες, μὲ παρεξηγήσατε. Δέν σας ὡμίλησα περὶ μελέτης, δέν σας εἶπα διὰ τὰ βιβλία τοῦ Σχολείου. Βέβαια δὲν θά τα λησμονήσετε καὶ αὐτὰ ὁλωσδιόλου ! Κάπου-κάπου θὰνοίγετε καὶ καμμίαν γραμματικήν, καὶ καμμίαν ἱστορίαν, καὶ καμμίαν ἀριθμητικὴν ἢ γεωγραφίαν, διὰ νὰ μὴ χάσετε ὅ,τι ἐκερδίσατε. Ἀλλὰ θὰ ἦτο σκληρὸν νὰ σας ἔλεγα, ὅτι μὲ αὐτὰ μόνον θὰ περάσετε εὐχάριστα τὰς διακοπάς σας Ὄχι' δὲν σας εἶπα περὶ μελέτης, ἀλλὰ περὶ ἀναγνώσεως τερπνῆς. Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν μεγαλειτέραν ἀπόλαυσιν, τὴν μεγαλειτέραν διασκέδασιν, καὶ δὲν την ἀφίνει κανείς, ὅσας ἄλλας διασκεδάσεις καὶ ἂν ἔχῃ.

— Μπᾶ ! καὶ μήπως δὲν θὰ ἔχωμεν κάθε Σάββατον τὴν Διάπλασιν ; θά μου ἀπαντήσετε. Νομίζετε, ὅτι θὰ παύσωμεν νὰ την διαβάζωμεν ; Ἴσα-ἴσα τώρα τὰς διακοπὰς θὰ καταγινώμεθα μὲ αὐτὴν περισσότερον.

— Καὶ ἴσα-ἴσα τώρα τὰς διακοπὰς ἡ Διάπλασις θὰ προκηρύξῃ τόσους Διαγωνισμοὺς καὶ θὰ σας ἀποσχολήσῃ τόσον εὐχάριστα. Ἀλλ' ἀρκεῖ μόνον τὸ φύλλον, τὸ ὁποῖον θὰ λαμβάνετε κάθε Σάββατον ; Αὐτὸ μόλις σᾶς ἀρκοῦσεν ὅταν εἴχατε καὶ τὰ μαθήματά σας' ὄχι τώρα ποῦ θὰ ἔχετε τόσον καιρὸν ἐλεύθερον !

— Βέβαια· ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ ἐφρόντησεν ἡ Διάπλασίς μας, καὶ μᾶς ἑτοιμάζει τὸ « Ὑπὲρ Πατρίδος» !

— Ἀλήθεια. Ὅσοι ἔχετε τὴν εὐτυχίαν νὰ εἶσθε συνδρομηταί, εἰς τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου θὰ λάβετε ἕνα θαυμάσιον τόμον ἀπὸ 300 σελίδας καὶ θὰ εὕρετε ἀρκετὴν ἐπασχόλησιν δι' ὀλίγας ἡμέρας. Μάλιστα τὸ βιβλίον αὐτὸ θὰ εἶνε τόσον διασκεδαστικόν, ὥστε θὰ θελήσετε νὰ το ἀναγνώσετε καὶ διὰ δευτέραν καὶ διὰ τρίτην φοράν . . . Ἀλλὰ τί θὰ κάμετε ἕως τότε ; (θέλομεν ἕνα μῆνα, βλέπετε, ἀκόμη !) καὶ τὸ σπουδαιότερον, τὶ θὰ κάμετε κατόπι ; διότι θὰ ἔχετε ἀκόμη δύο σχεδὸν μῆνας διακοπῶν Ἡ Διάπλασις καὶ ἓν μόνον βιβλίον, θὰρκέσουν νὰ σας ἀποσχολήσουν ; Ἂν, διὰ νὰ περάσῃ κανεὶς εὐχάριστα τὰς διακοπάς του, πρέπει νὰ ἔχῃ νὰ διαβάζῃ κάτι ποὺ δὲν το ἐδιάβασε, τί θὰ κάμετε σεῖς, ἀφ' οὗ ἐξαντλήσετε τὴν προμήθειάν σας ;

Πῶς ; Δέν μου ἀπαντᾶτε τώρα ; Ἐχάσατε τὴν εὐγλωττίαν σας ; Δὲν ἠξεύρετε πλέον τί νά μου ἀπαντήσετε ; Δὲν ἠξεύρετε τὶ νὰ κάμετε διὰ νὰ ἐξέλθετε ἀπὸ την ἀμηχανίαν αὐτήν ; . . .

Θά σας ἀπαντήσω ἐγώ. Ἔχω νά σας δώσω μίαν σπουδαίαν πληροφορίαν καὶ μίαν χρησιμωτάτην συμβουλήν. Οἱ παλαιότεροι ἀπὸ τοὺς συνδρομητάς μας τὴν γνωρίζουν πρὸ πολλοῦ καὶ την ἐφαρμόζουν. Ἀλλὰ σήμερον ἀπευθύνομαι κυρίως πρὸς τοὺς νέους συνδρομητάς, τοὺς ἐφετεινοὺς ἢ τοὺς περυσινούς.

Κυττάξετε, σᾶς παρακαλῶ, τὴν προμετωπίδα ἑνὸς ἐφετεινοῦ φυλλαδίου τῆς Διαπλάσεως. Θὰ ἰδῆτε, ἐκεῖ ποῦ εἶνε ἡ χρονολογία καὶ ὁ ἀριθμός, τὰς λέξεις : Ἔτος 21ον.

Ἠξεύρετε τὶ σημαίνει αὐτό ; Σημαίνει, ὅτι ἡ Διάπλασις ἐκδίδεται πρὸ εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐτῶν. Σημαίνει, ὅτι ἔχει ἀποτελέσῃ ἕως τώρα, φύλλον πρὸς φύλλον, εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐτῶν τόμους, ἕκαστος τῶν ὁποίων εἶνε ὅπως αὐτὸς τὸν ὁποῖον ἀποτελεῖτε φέτος ὁλοέν, ὅπως ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀπετελέσατε πέρυσι.

Καὶ τὸ σπουδαιότερον : Ὅλοι αὐτοὶ οἱ τόμοι — ἐκτὸς ἑνὸς μόνον ἐξηντλημένου, — εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν της.

Καὶ ἄλλο ἀκόμη : Φέτος ἡ Διάπλασις θὰ ἐκδώσῃ χωριστὰ τὸ Ὑπὲρ Πατρίδος· ἀλλὰ πέρυσι ἐξέδωκε τὸν Πρόαντα, προπέρυσι τὸ Παιδικὸν Θέατρον, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὰ βιβλία αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν λεγομένην Βιβλιοθήκην τῆς Διαπλάσεως, ἔχουν δ' ἐκδοθῆ ἕως τώρα περὶ τὰ εἴκοσι, τὸ ἓν ὡραιότερον τοῦ ἄλλου. Λοιπόν, ὅλα αὐτὰ τὰ βιβλία εὑρίσκονται ἐπίσης καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως.

Τόμοι τῆς Διαπλάσεως ! Τόμοι τῆς Βιβλιοθήκης της ! Φαντάζεσθε τί πλοῦτος εἶνε, τί θησαυρός ; Ὁ ἔχων τὰ μέσα νά τους ἀποκτήσῃ ὅλους — καὶ χρυσοδέτους μάλιστα, — γεμίζει ὁλόκληρον Βιβλιοθήκην, μὲ τὴν ὁποίαν εἰμπορεῖ νὰ περάσῃ ὅλα τὰ παιδικὰ καὶ ἐφηβικὰ χρόνια ! Διὰ τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον ἀνάγνωσιν, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ προστρέξῃ εἰς ἄλλα βιβλία. Αὐτὰ ἀρκοῦν καὶ ὑπεραρκοῦν. Εἶνε δὲ τὰ μόνα, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν εἰς τὴν γλῶσσάν μας διὰ τοιοῦτον σκοπόν. Ἐκτὸς αὐτῶν, καὶ ἐκτὸς τῶν βιβλίων τοῦ Σχολείου του, ὅ,τι ἄλλο ἀναγνώσῃ τὸ παιδίον καὶ ὁ ἔφηβος, θὰ βλαφθῇ ἀλλὰ δὲν θὰ ὠφεληθῇ. Ὁ μικρός, ὁ ἀναγινώσκων βιβλία γραμμένα διὰ μεγάλους, παθαίνει ὅ,τι καὶ ὁ ἀσθενής, ὁ τρώγων φαγητὰ μαγειρευμένα διὰ ὑγιεῖς.

Ἀλλ' ὁ μὴ ἔχων τὰ μέσα νὰποκτήσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ βιβλία διὰ μιᾶς ; Εἶνε ἁπλούστατον : Εἰμπορεῖ νὰ τὰποκτήσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Ἂς ἀγοράσῃ δύο, τρία, τέσσερα, ὅσα ἀρκοῦν, διὰ νὰ περάσῃ τὰς διακοπάς του φέτος, καὶ πάλιν βλέπομεν. Δόξα τῷ Θεῷ, οἱ τόμοι πωλοῦνται καὶ χωριστὰ ἕκαστος, ὑπάρχουν δὲ διαφόρων τιμῶν, διὰ κάθε βαλάντιον, ἀπὸ μιᾶς δραχμῆς μέχρι δέκα.

Καὶ ἰδοὺ πῶς λύεται τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον σᾶς ἔφερεν εἰς ἀμηχανίαν. Διὰ νὰ περάσετε εὐχάριστα τὰς διακοπάς σας, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ συμβουλευθῆτε τὸν ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ (σελ. 15, Κεφάλαιον ΙΑ'. εἰς τὸ πρῶτον φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως,) καὶ ἀναλόγως τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα εἰμπορεῖτε νὰ διαθέσετε, νὰ κάμετε ἀμέσως τὴν παραγγελίαν σας.

Εἰς τὴν προσεχῆ μας συνάντησιν θὰ σας εἴπω τὶ περιέχουν αὐτοὶ οἱ τόμοι, καὶ θὰ δείξω πόσον ὠφέλιμος καὶ τερπνὴ θὰ σας εἶνε ἡ ἀνάγνωσίς των.

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΙ ΦΥΤΟΝ ΕΙΝΕ ΑΥΤΟ ;

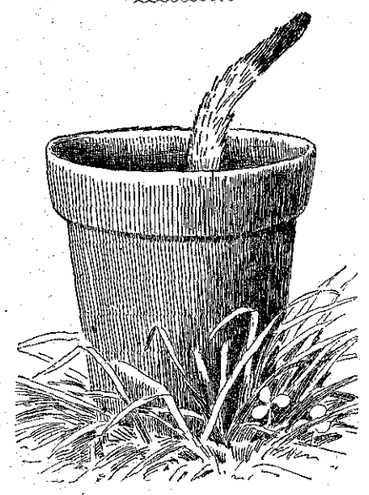

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ὅσοι κατσγίνεσθε εἰς τὴν Φυτολογίαν, παρακαλεῖσθε νά μας εἰπῆτε πῶς λέγεται αὐτὸ τὸ φυτὸν καί τί ἄνθος κάμνει. Ὅποιος εἰμπορεῖ μάλιστα, ἄς το ζωγραφίσῃ ἀνθισμένον, καί θά μας ὑποχρεώσῃ.

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Τὸ σχέδιον τοῦ Κασσάνδρου, — τὸ σχέδιον ὅλων τῶν φιλοδόξων, — ἦτο τὰ πάντα νὰ καταπατήσῃ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ στέμμα.

Τώρα ἡ Ὀλυμπιὰς δὲν ὑπῆρχε πλέον, διὰ νὰ ταράττῃ μὲ τὸ μέγα ὄνομά της, μὲ τὴν ἀνήσυχον φιλοδοξίαν της καὶ μὲ τὴν ἄγρυπνον ἐκδίκησίν της, τὰ ὄνειρα τῶν ἀρχομανῶν διαδόχων.

Ἀ. . . ἐκείνη ἐξηφανίσθη, καὶ ὁ Κάσσανδρος μειδιᾷ ἐνδομύχως, διότι εὔχεται, ὅλοι μὲ τὴν ἰδίαν εὐκολίαν νὰ ἐκλείψουν.

Ἀλλὰ τὸ παιδίον, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὁ μικρὸς Ἀλέξανδρος, ὁ υἱὸς τῆς Ρωξάνης, ἂν καὶ ἀνετρέφετο ἀμαθής, παρημελημένος, ἐγκάθειρκτος, ἦτο ὅμως τὸ λατρευτὸν εἴδωλον τῆς Μακεδονίας, καὶ ὁ Κάσσανδρος ἀνησύχει.

— Μία νεα ἔκδοσις Ἀριδαίου, ἔλεγε γελῶν ὁ Γλαυκίας, πιστὸς τοῦ Κασσάνδρου φίλος. Ἄφες το νὰ ζήσῃ ἂν ἡ Μακεδονία ἀγαπᾷ τὸ τέκνον τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ ἀγαπᾷ διότι ὀνειροπολεῖ ν' ἀνεύρῃ εἰς αὐτὸ σταγόνας ἐκ τοῦ πολυτίμου ἐκείνου αἵματος. Ὅταν δὲν τας ἀνεύρῃ, ὅπως δὲν τας ἀνεῦρεν εἰς τὰς φλέβας τοῦ Ἀριδαίου, ὁ Ἀλέξανδρος θὰ παύσῃ νὰ εἶνε τὸ εἴδωλον τῆς χώρας.

— Εἰμπορῶ ἀρά γε ἀόρατος νά το ἴδω;

— Εἰμπορεῖς. Ἀφοῦ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἦλθες. Αὐτὴ ἐδῶ ἡ θέσις εἶνε κατάλληλος· δύνασαι ἀόρατος νὰ ἴδῃς καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδίον.

Ὁ Κάσσανδρος ἐπλησίασε καὶ εἶδε τὸ δωμάτιον τῆς ἐγκαθείρκτου, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ὁ ζωογόνος ἥλιος ἐφώτιζε, καὶ εἶδε τὸ ὡραῖον σκιατραφὲς πρόσωπον τῆς Ρωξάνης νὰ λάμπῃ.

Ποῦ την εὕρισκε τὴν λάμψιν;

Πλησίον της καὶ κρατῶν ἐλαφρὰ τὴν ἐσθῆτά της, κάθηται ὁ μικρὸς Ἀλέξανδρος.

Ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέξανδρος, θὰ ἐλεγες, μὲ τὸ ἀέτειον βλέμμα καὶ τὴν ὑπερήφανον κατατομήν. Ἡ λάμψις τῶν βλεμμάτων τῆς Ρωξάνης, μεταδίδεται εἰς τοὺς ὡραίους τοῦ παιδίου ὀφθαλμούς.

Ἡ χήρα τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁμιλεῖ περὶ τοῦ συζύγου της· καὶ ὁσάκις περὶ αὐτοῦ ὁμιλεῖ, καὶ βασάνους καὶ σκότη καὶ περιορισμοὺς καὶ τὰ πάντα λησμονεῖ.

«Παιδί μου, σὲ λατρεύω ἀλλὰ καὶ σὲ σέβομαι· εἰς τὰς φλέβας σου ρέει τὸ εὐγενέστερον Ἑλληνικὸν αἷμα. Ὁ πατήρ σου, ἀπόγονος τῶν Ἡρακλειδῶν, μεγάλων προγόνων γίγας ἀπόγονος, δὲν ὑπάρχει πλέον διὰ νὰ σου δώσῃ διδασκάλους ὡς τὸν Ἀριστοτέλην. Καὶ μένεις, ὦ παρακαταθήκη πολύτιμε, εἰς τὰς ἰδικάς μου χεῖρας, διὰ νὰ πλασθῇς ἄξιος υἱός του. . . Τέκνον μου! ἐγὼ ἐκ τῆς ἱστορίας γνωρίζω μίαν μόνην σελίδα, καὶ την παρηκολούθησα αὐτόπτις τὴν σελίδα αὐτήν, τὴν ὡραιοτέραν ἐξ ὅσων ποτὲ ἀνέγραψαν αἱ ὁλόλαμπροι τῆς ἱστορίας Δέλτοι. Ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς σου, οἱ πόλεμοί του, αἱ κατακτήσεις του, ἡ παντοκρατορία του, ὁ ἡρωϊσμός του.»

Καὶ διηγεῖτο μὲ λάμποντα ὄμματα, τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ἀλεξάνδρου της.

Καὶ τὸ παιδίον τὸ σκιατραφές, ἐζωογονεῖτο ἀπὸ τὰς εὐεργετικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου πατρός του.

«Ἀπὸ τὴν φιλοσοφίαν τίποτε δὲν γνωρίζω· τὴν θεωρίαν τὴν ἐδίδαξεν εἰς τὸν πατέρα σου ὁ Σταγειρίτης Ἀριστοτέλης, τὸν ὁποῖον πολὺ ὁ Ἀλέξανδρος ἐθαύμαζε καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον πολὺ ηὐγνωμόνει. Ἀλλὰ τὴν φιλοσοφίαν ἐφηρμοσμένην, θά την εὕρῃς εἰς ὅσα ἔχω νά σου διηγηθῶ, ἀπὸ τὸν βίον τοῦ πατρός σου.

«Εἰς τὴν μεγάλην πατρίδα μου, ἡ δουλεία ἐμάραινε καὶ ὁ δεσποτισμὸς ἐνέκρωνεν· αἱ ἐκστρατεῖαι τοῦ πατρός σου δὲν ἦσαν κατακτήσεις ἐδάφους· ἦτο ἡ νίκη τοῦ πνεύματος ἐναντίον τῆς ὕλης.

«Τιμωρῶν τοὺς Πέρσας, διότι ἐβεβήλωσαν τὰ ἅγια τῆς Ἀττικῆς ἐδάφη, δὲν κατέκτησε τὴν Περσίαν, τοὺς Πέρσας κατέκτησε καὶ ἠγαπήθη καὶ ηὐλογήθη καὶ ὑπὸ τῶν φίλων καὶ ὑπὸ τῶν πολεμίων.

«Ἤθελε τὸν κόσμον ὅλον, μίαν Ἑλλάδα μεγάλην. Ἤθελε νὰ εἶνε Αἴολος καὶ ν' ἀφίνῃ ἀπὸ τὸν ἀσκόν του μίαν αὔραν μόνον νὰ πνέῃ, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ κόσμου, αὔραν ζωογόνον καὶ ζείδωρον, τὴν αὔραν τῆς ἐλευθερίας.

«Τόσον γλυκὺς ἐφέρετο πρὸς τοὺς ἡττηθέντας, ὥστε ἐλησμόνουν τὴν ἧττάν των, διότι ὑπὸ τοιούτου νικητοῦ ἡττήθησαν.

—Καὶ τώρα, ἀγαπητὴ μῆτερ, συνεπληρώθη τὸ μέγα τοῦ πατρός μου ἔργον;

— Τὸ ἔργον τοῦ πατρός σου μένει ἀνεκπλήρωτον, ἀλλ' ἐφυτεύθη καὶ αὐξάνει εἰς τὸ πεῖσμα τῶν καταπατούντων αὐτό.

«Ἐκεῖνος ἐνεφύσα εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν τὴν θείαν πνοὴν του. Ἀπέθανε, καὶ ἐκεῖνοι ἀκριβῶς, οἱ ὁποῖοι μετ' αὐτοῦ ἐθεωροῦντο ἀήττητοι καὶ ἀθάνατοι, ἐκεῖνοι, ὑπὸ ἄλλα νεύματα τώρα, ἐξυπηρετοῦντες ταπεινοὺς καὶ ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ἀναξίων σφετεριστῶν, ἀπεδείχθησαν κατώτεροι ἑαυτῶν καὶ ἀπώλεσαν καὶ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης καὶ τὸ ἄψογον ὄνομά των.

«—Διατὶ νὰ εἶμαι μικρὸς ἀκόμη; Ἀλλὰ δεκαοκτὼ ἐτῶν ὁ πατήρ μου δὲν ἐνίκησεν, ὅπως μοὶ εἶπες, τὸν ἱερὸν τῶν Θηβαίων λόχον; Μετὰ πέντε ἔτη, ὁ Ἀλέξανδρος ἀνίσταται καὶ πάλιν, καὶ ὁ κόσμος θ' ἀναπνεύσῃ καὶ θ' ἀνακουφισθῇ. Ὁ Ἀλέξανδρος δὲν ἀπέθανε!»

★

Ὁ Ἀλέξανδρος θ' ἀποθάνῃ.

— Δὲν σοῦ το ἔλεγα; τὸ παιδίον δὲν εἶνε ἀμαθές, γνωρίζει τὴν ἐνδοξοτέραν σελίδα τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, γνωρίζει τὴν ἱστορίαν τοῦ πατρός του.

«Εἰς τὰς φλέβας του, ἂν κυκλοφορῇ τῆς Ἀσιανῆς τὸ ὀλόθερμον αἷμα, κυκλοφορεῖ καὶ τὸ εὐγενὲς καὶ μεγαλουργὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου αἷμα.

«Τὸ παιδίον πρέπει ν' ἀποθάνῃ.

«Γνωρίζει ν' ἀγαπᾷ, γνωρίζει καὶ νὰ μισῇ· ἂς ἀποθάνῃ!

«Εἶναι βαρὺ διὰ τὴν παιδικὴν κεφαλήν του τὸ στέμμα τοῦ πατρός του.

— Ἐνῷ διὰ τὴν ἰδικήν σου κεφαλήν, Κάσσανδρε, τὸ στέμμα δὲν εἶνε βαρύ;

— Ἂς καλύψῃ ἡ κρύα πλάξ τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδίον, καὶ τότε θὰ σου δώσω ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρωτησίν σου. Ἂς ὑπάγουν εἰς ἄλλον κόσμον ν' ἀποτελειώσουν τὴν διδασκαλίαν των.

— Κατεδικάσθησαν;

Καὶ ὁ Κάσσανδρος εἶπε, μὲ τὴν μεταλλικὴν φωνήν του, τὰς λέξεις ταύτας, τὰς ὁποίας ἡ ἱστορία διεφύλαξε:

«Μηδενὸς εἰδότος, κατάσφαξον τὸν παῖδα καὶ τὴν μητέρα, ἀπόκρυψον τὰ σώματα, μηδενὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπαγγείλῃς τὸ γεγονός».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

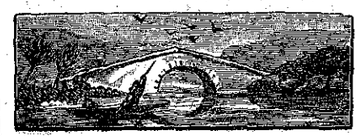

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

"ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΚΑΤΟΙΚΩ"

Ἴδε τὴν προκήρυξιν εἰς τὸ 11 φύλλον, σελ. 91.)

Καὶ ὁ Διαγωνισμὸς αὐτὸς ἐτιμήθη μὲ τὸ παραπάνω ἀπὸ τοὺς φίλους μου, ἀφ' οὗ ἔλαβα περισσοτέρας ἀπὸ ἑκατὸν εἰκόνας. Βλέπω μὲ χαράν μου, ὅτι οἱ μικροὶ ἐρασιτέχναι αὐξάνονται καὶ πληθύνονται, καὶ προοδεύουν.

Ὁ χῶρος δέν μου ἐπιτρέπει νὰ ὁμιλήσω χωριστὰ διὰ κάθε μίαν εἰκόνα, ἀλλ' οὔτε κἂν διὰ τὰς κυριωτέρας. Θὰ περιορισθῶ λοιπὸν εἰς μερικὰς γενικὰς παρατηρήσεις.

Πολλοὶ δὲν ἐξετέλεσαν τὸ θέμα των καλά. Ἐν ᾧ ἐζητεῖτο σπίτι, καὶ ἐν ᾧ τὸ σπίτι ἔπρεπε νὰ ποτελῇ τὴν βάσιν καὶ τὸ κέντρον τῆς εἰκόνος, ἐκεῖνοι ἐπροτίμησαν νὰ παραστήσουν μᾶλλον τὸν τόπον, ὅπου ἤθελαν νὰ κατοικοῦν, καὶ ἐπαραπέταξαν τὸ σπίτι εἰς μίαν γωνίαν, ἀσήμαντον ὅλως διόλου καὶ ἀγνώριστον. Ἄλλοι πάλιν ὑπέπεσαν εἰς τὸ ἀντίθετον λάθος: περιωρίσθησαν δηλαδὴ μόνον καὶ μόνον εἰς τὸ σπίτι, παραμελήσαντες τὴν περιοχὴν καὶ ὑποβιβάσαντες τὴν εἰκόνα των εἰς ἁπλοῦν ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον. Ἐννοεῖται, ὅτι ὅσον καλὰ καὶ ἂν ἦσαν ζωγραφισμέναι μερικαὶ ἀπὸ τὰς εἰκόνας τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας κατηγορίας, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ βραβευθῇ καμμία.

Ἄλλοι πάλιν, ἐν ᾧ ἐνεπνεύσθησαν ὡραίαν ἰδέαν, δὲν κατέβαλον ὅμως τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν καὶ ἐπιμονὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν. Ὁ Βράχος τῆς Ντραμπάτοβας π. χ. ἤθελε νὰ κατοικῇ μέσα εἰς ἕνα φάρον. Τί εὔμορφη ἰδέα! Ἀλλὰ μὲ τί ἀμέλειαν ποῦ ἐζωγράφισεν αὐτὸν τὸν φάρον· δυὸ μολυβιὲς ἔρριψε καὶ ἐτελείωσεν. Ἀμὲ ἡ Ποιήτρια Σαπφώ; Πανόραμα τὸ σπίτι ποῦ ἤθελε νὰ κατοικῇ! Εἶνε εἰς μίαν ἐξοχὴν παραθαλάσσιον. Ἔχει λέμβον, ποδήλατον, ἀμάξι, ἄλογον, λουτρά, κιόσκια, τραπέζια καὶ καθίσματα ἀπέξω, κῆπον, δάσος, κ' ἐγὼ δὲν ἠξεύρω τί ἄλλο. Κρῖμα ὅμως ποῦ δὲν εἶνε ζωγραφισμένα καλλίτερα! Θὰ ἐδημοσίευα μίαν ὡραίαν εἰκόνα.

Εὐφυεστάτη, ἡ εὐφυεστέρα ὅλων, εἶνε ἡ ἰδέα τοῦ Καπετὰν Γιακουμῆ. Αὐτὸς ἤθελε νὰ κατοικῇ μέσα εἰς μίαν ἰδιόκτητον... θαλαμηγόν, ὀνομαζομένην «Καπετὰν Γιακουμῆς». Ὅσοι εἶδαν αὐτὸ τὸ πλοῖον καὶ ἀπὸ κάτω τὰς λέξεις «Τὸ σπίτι ποῦ ἤθελα νὰ κατοικῶ», εἶπαν: «Ὡραία ἰδέα! εὖγε!» —Κρίμα πάλιν ποῦ ἡ ἐκτέλεσις μένει τόσον πολὺ ὀπίσω!

Ἄλλοι δὲν συνεμορφώθησαν μὲ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ. Ἐν ᾧ εἶπα, ὅτι ἡ εἰκὼν πρέπει νὰ εἶνε μαύρη, διὰ νὰ φωτογραφῆται, ἐν ᾧ ὥρισα τί πρέπει νὰ μεταχειρισθῆτε, (κραγιόν, ἢ σέπιαν, ἢ σινικὴν μελάνην) πολλοὶ μοῦ ἔστειλαν εἰκόνας μὲ μολύβι ὡχρότατον, ἢ μὲ χρώματα. (Δὲν ἐννοῶ τὴν Δούκισσαν, ἡ ὁποία μοῦ ἔστειλε μίαν ἐλαιογραφίαν διότι αὐτὴ μοῦ την ἔστειλε χωρὶς ἀξίωσιν συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν, ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ μού την στείλῃ καὶ νὰ μου εἴπῃ, ὅτι ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ Ἀσπροποτάμιτου, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν 6ην Κυριακὴν εἶπεν ὅτι ἤθελε νὰ κατοικῇ εἰς ἕνα ἄστρον. Καὶ ἡ Δούκισσα ἐζωγράφισεν ἕνα παλάτι εἰς τὸν Κρόνον, φανταστικὸν καὶ μυστηριῶδες.) Ἐννοῶ ὅμως ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔστειλαν εἰκόνας διὰ τὸν διαγωνισμὸν μὲ μοτῆς ἰδέας του. Τὴν βάσιν τῆς καλαισθήτου εἰκόνος ἀποτελεῖ τὸ σπίτι, ἀλλὰ καὶ ἡ περιοχὴ δὲν παρημελήθη διόλου. Ὁ δρόμος, τὸ ἄλσος, τὰ βουνά, ἡ θάλασσα, ὅλα φαίνονται ἀφ' ὑψηλοῦ μὲ τελείαν προοπτικὴν καὶ φωτοσκίασιν. Τὸ παιδὶ αὐτὸ ἔχει μεγάλην κλίσιν εἰς τὴν ζωγραφικήν, καὶ ἂν την καλλιεργήσῃ, θὰ διαπρέψῃ. Εἰμπορεῖτε νὰ κρίνετε μόνοι σας, ἀπὸ τὴν φωτογραφικὴν ἀναπαράστασιν τοῦ ἔργου του, μολονότι ἔγινεν ὑπὸ ἀρκετὴν σμίκρυνσιν, διὰ νὰ χωρέσῃ εἰς τὸ φύλλον μας.

★

Ἡ ἀπονομὴ τῶν Βραβείων καὶ τῶν Εὐτήμων ἔγινεν ὡς ἑξῆς:

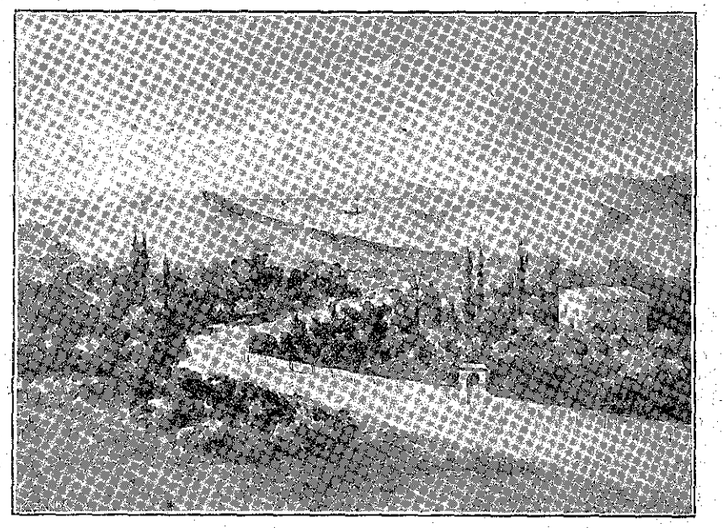

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΚΑΤΟΙΚΩ

Εἰκὼν ΛΟΥΚΑ Α. ΠΥΡΡΟΥ.- Α' Βραβεῖον

(Φωτογραφία τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ σμίκρυνσιν 1/4)

Α' Βραβεῖον: *Λουκᾶς Α. Πύρρος* [7 Ε].
Β' Βραβεῖον: *Δοξίας* [5 Ε], *Ὅρμος τοῦ Φαλήρου* [5 Ε].
Γ' Βραβεῖον: *Χρυσάετος* [4 Ε], *Τρομερὸς Γίγας* [4 Ε], *Ὄλπις ὁ Γριπεὺς* [4 Ε].
Α' Ἔπαινος: (ἀπὸ [3 Ε] εἰς ἕκαστον) *Ονειροπόλων Καταφύγιον*, *Σ. Κωνσταντινίδης*, *Α. Μανιᾶς*, *Κ. Σκυριανός*, *Κερκυραϊκὴ Νύξ*.
Β' Ἔπαινος: (ἀπὸ [ΕΕ] εἰς ἕκαστον) *Δίνος Ν. Κογεβίνας*, *Δυκοῦργος Ν. Κογεβίνας*, *Ἀπόστολος Ι. Μαρῖνος*, *Ἀηδὼν τῆς Ἐρήμου*, *Ἰσμαηλιώτισσα*, *Χαλκίοικος Ἀθηνᾶ*, *Ἰωάννης Ματθαίου*.
Γ' Ἔπαινος: (ἀπὸ [Ε] εἰς ἕκαστον) *Πένθιμος Κυπάρισσος*, *Φιλάμμων*, *Εὐφροσύνη Γ. Μεγαρέως*, *Α. Ζαχαριάδης*, *Καπετὰν Γιακουμῆς*, *Ἕκτωρ Σταματόπουλος*, *Γ. Π. Καλλίας*, *Ἀφελὴς Καρδία*.

Ἐκ τῶν λοιπῶν θαναφέρω μόνον τοὺς ἑξῆς, ἀξίους

Εὐφήμου Μνείας: *Ποιήτρια Σαπφώ*, *Μικρὸς Διάβολος*, *Βασιλεὺς τοῦ Κατέργου*, *Μύτιλος ὁ Μαργαριτοφόρος*, *Ματθαῖος Ι. Οἰκονομίδης*, *Ἰωάννης Στεφάνου*, *Ἠλεκτρικὸν Φῶς*, *Βράχος τῆς Ντραμπάτοβας*, *Εὐπειδὴς Υἱός*, *θεαγένης*, *Μαρίδα τοῦ Φαλήρου*, *Χρυσόψαρο*, *Καλὴ Ὄρεξις*.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 209)

Ὁ Γεράρδος συνέσφιγγε τὰς πυγμάς του ἀπὸ ἀγανάκτησιν. Ὁ Λεγκὲν μόνος, ἡσυχώτατος, ἐγέμισε τὴν πίπαν του καὶ εἶπεν:

«Ἐὰν ἠμπορούσαμε νὰ τους πάρωμε τὰ ὅπλα τους, θὰ ἐκανονίζαμεν τὸν λογαριασμόν μας μὲ τὸν Ρουρούκον τελειωτικῶς. Μὰ ποῦ τἀφίνουν αὐτοὶ οἱ Ἀραπάδες! Τἄχουν σὰν φυλακτά.

— Ὄχι, εἶπεν ὁ Γεράρδος, ἄφησε αὐτὴν τὴν ἰδέαν, καλέ μου Λεγκέν. Δὲν πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν βίαν. Ἂν πιάσωμεν πόλεμον ἐδῶ-πέρα, ἔστω καὶ μὲ ἰσοδύναμον ὁπλισμόν, τί θὰ γίνῃ ἡ ἀδελφή μου καὶ ἡ Λίνα καὶ ἡ Μαργαρόνα; Πρέπει νὰ τα καταφέρωμεν μὲ πανουργίαν. Ἀπ' ἐδῶ κ' ἐμπρός, πρέπει νὰ καιροφυλακτοῦμε τὴν κατάλληλον στιγμήν. Τσιουδιὰ ὅμως! Ἂς κάνωμεν ὅλοι τὸν Ἅγιον Ὀνούφριο!

Τὸ σχέδιον ἦτο φρονιμώτατον, καὶ ἡ περίστασις δὲν ἔβραδυνε νὰ παρουσιασθῇ. Ἀπὸ τὴν ἕκτην ὥραν τῆς ἑσπέρας τὸ παραγγελθὲν ὑπὸ τοῦ Ρουρούκου γεῦμα ἦτο ἕτοιμον. Προσκεκλημένοι ἦσαν ἡ φρουρά του, οἱ λευκοί, καὶ οἱ προϋχοντες τῶν Ἀκκάδων. Τίποτε δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὸ συμπόσιον αὐτό, εἰμὴ ἡ ἐπίσημος τράπεζα. Ὅσον διὰ τὸν κατάλογον τῶν φαγητῶν, αὐτὸς ἀνεπληροῦτο ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ φαγητά, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀραδιασμένα μετριοφρόνως κατάγῆς· ψητὰ ἀπὸ διάφορα πτηνὰ καὶ τετράποδα,—ἀπὸ ἀηδόνια, ἀπὸ παπαγάλους, ἀπὸ ἐλάφους, ἀπὸ πιθήκους,— γλυκίσματα ἀπὸ πατάτες καὶ ἄλλους ἐγχωρίους καρπούς, σαλατικά, βανάνες, ὁλόκληρα βουνά, – ἔκειντο ὅλα ἀναμίξ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Δὲν ἔλειπεν, ἐννοεῖται, καὶ τὸ νεβεγκέ, τὸ ἐγχώριον οἰνοπνευματῶδες ποτόν, τὸ ὁποῖον ἔρρεεν ἄφθονον ἀπὸ ταναρίθμητα παγούρια.

Τὸ μεσονύκτιον εἶχε φθάσῃ, καὶ ἔτρωγον ἀκόμη. Ἰδίως ἔπιναν, ἔπιναν ἀκατάπαυστα. Ἡ Κυραλία καὶ ἡ Λίνα εἶχον ἀποσυρθῇ πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν σκηνήν των, ἀκολουθούμεναι ἀπὸ τὴν Μαργαρόναν, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι εἶχον κουρασθῇ. Τοιουτοτρόπως ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τὸ θέαμα τῶν φρικτῶν αὐτῶν ὀργίων. Ἀλλ' ὁ Γεράρδος καὶ ὁ Λεγκὲν παρηκολούθουν τὰ πάντα μετὰ προσοχῆς, προσποιούμενοι ὅτι ἔπιναν καὶ αὐτοί, ὅπως οἱ ἄλλοι, ἀπὸ τὸ περίφημον ἐκεῖνο κρασὶ τῆς βανάνας. Οἱ ἄλλοι συνδαιτυμόνες, ἐκτὸς τῶν ἀνδρῶν τῆς φρουρᾶς, εἶχον μεθύσῃ ὅλοι, καὶ ἤρχιζαν τώρα τρελοὺς δαιμονισμένους χοροὺς πέριξ μεγάλης πυρᾶς.

Ἡ σελήνη ἀνέτειλε τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Ὁ Γεράρδος, καθήμενος πλησίον τοῦ Ρουρούκου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποκοιμηθῇ βαθύτατα καὶ ἐρογχάλιζεν, ἀπέσπασεν ἐπιτηδείως τὴν μικραν πυξίδα, τὴν ὁποίαν ὁ νάνος ἔφερε κρεμασμένην εἰς τὸν λαιμόν του, ὡς φυλακτόν, καὶ ἔνευσε πρὸς τὸν Λεγκὲν ὅτι ἡ στιγμὴ ἦτο κατάλληλος. Ἀμφότεροι διηυθύνθησαν τότε βραδέως πρὸς τὴν σκηνὴν τῶν γυναικῶν καὶ εἰσέδυσαν ἀθορύβως. Ἐκεῖναι τοὺς ἀνέμενον ἀνυπομόνως.

Ἡ στιγμὴ ἦτο κατάλληλος τῳόντι καὶ ἡ εὐκαιρία μοναδική, διότι οἱ σκοποί, ἐπωφελούμενοι τῆς μέθης τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἐπληησίασαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ συμποσίου καὶ ἐκένωσαν ὅλα τὰ ἐναπομείναντα παγουρια τοῦ νεβεγκέ.

Μεταξὺ τῶν δένδρων, ἐκεῖ πλησίον, ἐφαίνετο ὁ σκοτεινὸς ὄγκος τοῦ Γολιάθ, καταγινομένου νὰ ἐκλέγῃ μὲ τὴν προσοχὴν τὸν τὰς ὡρίμους βανάνας, διὰ τὰς ὁποίας ἐτρελαίνετο.

Οἱ λευκοὶ ἐγλύστρησαν ἐλαφροὶ ὡς σκιαί, τὸν ἐπλησίασαν, καὶ ἐνῷ ὁ Λεγκὲν μὲ τὸ μαχαῖρι του τὸν ἐλευθέρωνεν ἀπὸ τὰ δεσμά του, ἡ Κοραλία τῷ ὡμίλει σιγὰ-σιγὰ θωπεύουσα αὐτὸν μὲ ἀγάπην:

«Γολιάθ, καλέ μου Γολιάθ, χρυσέ μου Γολιάθ, θὰ μᾶς σηκώσῃς ὅλους, ἔ; Δὲν θὰ σοῦ φανοῦμε πολὺ βαρεῖς καὶ θὰ μᾶς πάρῃς ὅλους μαζί, ἔ; Ἀχ! ἀγαπημένο μου ζῷο, σὲ σένα θὰ χρεωστοῦμε τὴν ἐλευθερίαν μας! Ἔλα, γρήγορα, σήκωσέ μας!»

Ὁ Γολιὰθ ἔσεισε τὰ ὦτά του καὶ τὴν προβοσκίδα του εἰς σημεῖον συγκαταθέσεως, καὶ συλλαμβάνων τοὺς αἰχμαλώτους, τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου ἀπὸ τὴν ὀσφύν, τοὺς ἐτοποθέτησε, κατὰ σειρὰν εἰς τὴν ῥάχιν του. Κατόπι, μ' ἐλαφρὸν γρυλλισμόν, ἐν εἴδει εἰρωνικοῦ ἀποχαιρετισμοῦ πρὸς τὸ κοιμώμενον στρατόπεδον, ἤρχισε νὰ βαδίζῃ βαρὺς πρὸς τὴν διεύθυσιν, τὴν ὁποίαν τῷ ἐκανόνιζεν ἡ δεσποινὶς Μασσαί, θίγουσα μὲ μίαν μικρὰν βέργαν τὸ αὐτὶ τοῦ γίγαντος.

Ἡ ἀσυνήθης μετακίνησις ἐπέσπασε τὴν προσοχὴν ἑνὸς ἀραβικοῦ σκύλου, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ γαυγίζῃ. Ἀμέσως οἱ ἄλλοι σκύλοι, ἀπαντῶντες εἰς τὸ σύνθημα, ἤρχισαν νὰ γαυγίζουν ὅλοι μαζί. Οἱ σκοποὶ συνῆλθον ἀπὸ τὴν μέθην των, ἐγέμισαν τὰ ὅπλα των καὶ ἐπυροβόλησαν εἰς τὸν ἀέρα, ἀστόχως.

Ὁ Γολιάθ, ἐρεθισθεὶς ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ ἀπὸ τὰ βήματα τῶν καταδιωκόντων αὐτὸν σκύλων, ἐτάχυνε τὸ βῆμά του. Ἐνῷ διήρχετο ὑπὸ τὸ σεληνόφως ἐν ἄδενδρον πεδίον, οἱ Ἄραβες τὸν διέκριναν καθαρά, καθὼς καὶ τὸ φορτίον του. Σύγχυσις τότε καὶ ταραχὴ καὶ συγκίνησις εἰς ὅλον τὸ στρατόπεδον... Οἱ σκύλοι χωρὶς ἄλλο θά τους φέρουν ὀπίσω, ἐσκέπτονται ὅλοι, —ὅπως τοσάκις συνέβη.

Ἀλλ' ὄχι! Οἱ σκύλοι ἦσαν φίλοι τῆς Κοραλίας. Μόλις ἤκουσαν τὴν φωνήν της, ἔπεσαν κάτω, τιθασσευμένοι, ἕρποντες εἰς τὸν κοντορτόν, ἀντὶ νὰ πηδήσουν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἐλέφαντος. Ἔκαμαν κἄτι περισσότερον ἀκόμη. Εἰς τὴν διαταγὴν τῆς νεάνιδος, ἐπέστρεψαν εἰς τὸ στρατόπεδον, προσβλέποντες μὲ ἀπορίαν τοὺς Ἄραβας, καὶ ἀνυπόταχτοι εἰς τὰς παροτρύνσεις καὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καθὼς καὶ τοῦ ἐξυπνήσαντος τωρα Ρουρούκου.

Ὁ νάνος ἐνόησεν ἐπὶ τέλους τί συνέβαινεν. Ἐσηκώθη, μεθυσμένος ἀπὸ τὴν λύσσαν του καὶ ἀπὸ τὸν οἶνον, ἥρπασε τὸ μαστίγιόν του καὶ ἤρχισε νὰ κτυπᾷ, σκύλους καὶ μαύρους, διὰ νά τους ἐξαναγκάσῃ νὰ σπεύσουν πρὸς καταδίωξιν τῶν φυγάδων.

Ἀλλὰ καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ μένουν ἀκίνητοι. Οἱ σκύλοι γογγύζουν καὶ σύρονται εἰς τὸ γῶμα. Ἕνας ἀπὸ τοὺς μαύρους, καθημαγμένος ἀπὸ τὰς μαστιγώσεις, διερμηνεύει ἐπὶ τέλους ἀφόβως τὸ αἴσθημα ὅλων τῶν ἄλλων:

«Κτύπα ὅσο θέλεις! Σκότωσέ μας 'στὸ ξύλο. Ἐμεῖς δὲ βάζομε χέρι ἀπάνω 'στὸ Νγενγέσι (τὸ Ἄστρο). Αὐτὸ μᾶς ἐλυπότανε, μᾶς ἀγαποῦσε καὶ μᾶς παρηγοροῦσε 'στὴ δυστυχία μας. Ἂν σου βαστάῃ, τρέχα μόνος σου καὶ πιάσε τους! ... Ὁ πατέρας τῶν αὐτιῶν τρέχει σὰν ἀστραπή... Δὲν τον πιάνεις κ' ἔννοια σου! Σκότωσέ με, πιέ μου τὸ αἷμα στὴ στιγμή. Θὰ πάω εὐχαριστημένος ποῦ τοὺς εἶδα κ' ἔφυγαν κ' ἐγλύτωσαν ἀπ' τὰ χέρια σου!»

Ὅλοι οἱ δοῦλοι ἐπεδοκίμασαν τοὺς λόγους τοῦ ἀδελφοῦ των. Καὶ ὑψοῦντες τὴν φωνήν των ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ τῆς φωτολούστου νυκτός, ἔστειλαν ταυτοχρόνως τρεῖς κραυγὰς ἐνθαρρύνσεως πρὸς τοὺς φυγάδας:

«Ἐέ! Ἐ! Ἐέ!...»

Καὶ ὁ Γολιάθ, καλπάζων παράφορος, τοῖς ἀπεκρίθη μὲ θριαμβευτικὴν κραυγήν, τὴν ὁποίαν ἡ αὔρα ἔφερεν, ἐξησθενημένην ἐκ τῆς ἀποστάσεως, πρὸς τὸν προδότην, τὸν Ρουροῦκον.

(Ἕπεται συνέχεια.)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ *Μητέρα*: Παιδί μου, μὴν βγῆς 'στὸν κῆπο, γιατὶ ἔχει ἀέρα καὶ θὰ κρυώσῃς.

Ὁ *Πετράκης*: — Ἔνοια σου μητέρα, γιατὶ θὰ *σφαλίσω τὴν πόρτα* τοῦ κήπου.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Χρυσορρόα Πακτωλοῦ [Ε]

* *
*

Ὁ μικρὸς Σωκράτης εἶνε πολὺ λαίμαρος, ἀλλὰ εἶνε καὶ μύωψ.

Μίαν ἡμέραν, ἐν ᾧ παρεκάθητο εἰς συμπόσιον, γυρίζει καὶ ἐρωτᾷ σιγὰ-σιγὰ τὸν ὑπηρέτην:

— Ἔραγα ἀπ' ὅλα;

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτόπαιδος [Ε]

Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαν καὶ οἱ προσωρινῶς ἀποδημοῦντες συνδρομηταί, παρακαλοῦνται νὰ γνωστοποιῶσιν ἐγκαίρως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, συναποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ εἰς γραμματόσημον, διὰ τὴν ἐκτύπωσιν νέας ταινίας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

ΙΔΟΥ, παιδιά μου, τί μου γράφει σήμερον ἡ μικρούλα φίλη μου *Ἐλένη Ν. Καραπαύλου*, [ΕΕΕ] ἡ καλὴ καὶ ἐξυπνοτάτη κόρη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης:

Ἀθῆναι, 18 Ἰουνίου 1899

Φίλη Διάπλασις,

«Σήμερα θέλω νά σου γράψω μιὰν ἰδέα μου, καὶ ἂν σου ἀρέσῃ, νά την προτείνῃς εἰς τοὺς συνδρομητάς σου.

— «Κακοῦργοι ἐτόλμησαν μιὰ φορὰ — καὶ ποιός το ἐξέχασε; — νὰ πυροβολήσουν τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασιλοπούλα μας. Ὁ Θεὸς ὅμως ἔβαλε τὸ χέρι του ἐμπρός, καὶ ἡ σφαῖρες ἀκίνδυνες γίνηκαν, κ' ἐκύλησαν 'στὰ χωράφια. Ἐμεῖς δέ, διὰ νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Θεὸν γιὰ τὸ θαῦμά του, ζητήσαμε νὰ μαζεύσουμε χρήματα καὶ νὰ κτίσουμε ἕνα Ναὸν 'ς ἐκεῖνο τὸ ἴδιο μέρος. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ καλλίτερες ἰδέες μένουν ἀνεκτέλεστες, ὅσον λείπουν τὰ χρήματα.»

«Προχθὲς ἐξιάβαζα αὐτά, καὶ μου ἦλθε 'στὸ νοῦ ἡ ἰδέα: Ἀρά γε δὲν θὰ ἦταν καλό, ἂν καὶ ἐμεῖς οἱ μικροὶ ἐλαμβάναμε μέρος 'στὸν ἔρανο, γι' αὐτὸ τὸν ἅγιο σκοπό; Δὲν θὰ μποροῦσαν τάχα ὅλοι οἱ μικροὶ φίλοι τῆς ἀγαπημένης μου Διαπλάσεως νὰ διαθέσουν κάτι τι ἀπὸ τὸν κουμπαρά τους γι' αὐτό; ...

«Τὸ ἐσκέφθηκα πολύ, καὶ ἐπιτέλους ἀποφάσισα νά σοῦ το ἐκμυστηρευθῶ, ἀγαπητή μου Διάπλασις. Ἂν νομίζῃς πῶς δὲν εἶνε ἄκαιρο, εἰπέ το 'στοὺς συνδρομητάς σου. Ὅσο μικρὸ καὶ ἂν εἶνε τὸ ποσόν ποῦ θὰ συνάξωμε, θὰ ἔχῃ μεγάλη ἀξία, γιατί θὰ το δίνουν παιδιά, καὶ θὰ εὐχαριστήσῃ ἴσως περισσότερο τὸ Χριστό μας ποῦ τ' ἀγαποῦσε τόσο.

«Ἔπειτα θαρρῶ πῶς εἶνε καθῆκον τοῦ καλοῦ πολίτου, καὶ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ, νὰ σέβεται τὸν Θεὸν καὶ νὰ τιμᾷ τοὺς Ἄρχοντας.

Σὲ χαιρετῶ.

ἡ φίλη σου

ΕΛΕΝΗ Ν. ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΥ»

Νομίζω, ὅτι εἶνε περιττὸν νὰ προσθέσω κ' ἐγὼ τὰ ἰδικά μου. Ἡ φίλη μου, μὲ τὴν ὡραίαν ἀφελῆ της γλῶσσαν, σᾶς τα εἶπεν ὅλα. Καὶ ὁ σκοπὸς εἶνε τόσον ἅγιος καὶ τόσον ὑψηλός, ὥστε δὲν ἔχετε ἀνάγκην ἄλλης συστάσεως καὶ προτροπῆς διὰ νὰ στείλετε τὸν ἔρανόν σας. Εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ το κάμετε ἀμέσως καὶ προθύμως. Θὰ σας εἴπω μόνον νὰ μὴ διστάσετε, νὰ μὴ ἐντραπῆτε, ὅσον ὀλίγα καὶ ἂν θὰ εἶνε τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ εἰμπορέσετε νὰ διαθέσετε διὰ τὸν Ἔρανον. Δὲν θὰ κριθῇ τὸ ποσόν, ἀλλὰ ἡ διάθεσις καὶ ἡ προθυμία. Μικροὶ εἶσθε, ὀλίγα θὰ δώσετε. Κανεὶς δὲν ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ δώσετε πολλά. Ὅλοι ὅμως ἔχουν τὴν ἀξίωσιν, ἀρ' οὗ σᾶς παρουσιάζεται ἡ καλὴ εὐκαιρία νὰ δώσετε, νὰ δείξετε μὲ τὴν προσφοράν σας, ἔστω καὶ ἐλαχίστην, ὅτι τιμᾶτε τὸν Βασιλέα, ὅτι σέβεσθε καὶ εὐγνωμονεῖτε τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος Τὸν ἔσωσε. Ναί, παιδιά μου! Ὁ χρηστὸς πολίτης, μετὰ τὸν Θεόν, σέβεται καὶ ἀγαπᾷ τὸν Βασιλέα. Δείξατε λοιπὸν ὅτι προετοιμάζεσθε νὰ γίνετε χρηστοὶ πολῖται.

Ἀπὸ σήμερον ἀνοίγω εἰς τὸ Γραφεῖόν μου Ἔρανον «ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως Ναοῦ τοῦ Σωτῆρος, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐκ τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας διασώσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' καὶ τῆς Α Υ. τῆς βασιλοπαιδος Μαρίας.» Ἔκαστος ἀς στείλῃ ὅ,τι εἰμπορῇ ἐντὸς ἑνὸς μηνός· καὶ τὸ συναχθησόμενον ποσὸν θὰ παραδώσω κατόπιν μὲ τὰ φύλλα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσω τὰ ὀνόματά σας,—εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην, τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία διενεργεῖ τὸν γενικὸν Ἔρανον.

Ἔχω πολλὰς ἐπιστολάς, πάρα πολλάς, αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα, ἔχω ὀλίγον τόπον, καὶ εἶμαι ζαλισμένη ἀπὸ τὴν μεγάλην Ἀλληλογραφίαν τοῦ περασμένου φύλλου καὶ ἀπὸ τὰς τόσας φροντίδας τῆς 8ης Κυριακῆς. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μὴ δυσαρεστηθῆτε, ἂν δὲν ἀπαντήσω εἰς ὅλας τὰς ἐπιστολάς, παρὰ μόνον εἰς τὰς ἐκτενεστέρας καὶ τὰς μᾶλλον ἐπειγούσας, καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη συντόμως. Οἱ λοιποὶ θἀρκεσθῆτε κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ γλυκὸ μου φιλάκι.

Ροδόπη Κυροπούλου, καὶ τὰ τρία ψευδώνυμα, ποῦ προτείνεις, ἀνήκουν εἰς ἄλλους. Ὥστε περιμένω νέα πρὸς ἐκλογήν.

Μαρίνα Ε. Σιγοῦρε [ΕΕ] διὰ τὴν ἐξυπνοτάτην καὶ εἰκονογραφημένην ἐπιστολήν σου. Οἱ στίχοί σου μοῦ ὑπερήρεσαν καὶ μου ἐφάνησαν πολύ, πολὺ ἀνώτεροι τῆς ἡλικίας σου. Σοῦ ἔστειλα τὸ 20ὸν φύλλον.

Ἐρυθρὰ Θάλασσα, καλὰ τὸ ἐπρομάντευσες: μία φίλη μου ἐκέρδισε φέτος τὸ Μποτάσειον Βραβεῖον τοῦ Ἀρσακείου, ἡ ἐκ Κρήτης Στυλιανὴ Α. Πετυχάκη. Φαντάσου λοιπὸν τὴν χαράν μου, ὅταν τὸ ἔμαθα! Εἴχαμεν τὸ Ράλλειον ἐξεταστικόν, καὶ ἰδοὺ ὅτι καὶ τὸ Μποτάσειον ἦτο ἰδικόν μας. Τὴν εἰκόνα τῆς Στυλιανῆς Πετυχάκη θὰ δημοσιεύσω, μόλις μοῦ στείλῃ τὴν φωτογραφίαν της. Πρὸς τὸ παρὸν ἂς δεχθῇ τὰ θερμότατα συγχαρητήριά μου.

Ἀγριοβιολέττα, ἔχεις ἄδικον νὰ νομίζῃς ὅτι δὲν σε ἀγαπῶ, κρίνουσα μόνον ἀπὸ τὴν συντομίαν τῶν ἀπαντήσεών μου... Σὲ συγχαίρω ποῦ καλλιεργεῖς μόνη σου ἓν τεμάχιον τοῦ κήπου σας Μὴ σε μέλῃ ἂν δὲν ἔχῃ σπάνια φυτά· τὰ κοινότερα εἶνε καὶ τὰ καλλίτερα καὶ τὰ εὐωδέστερα· τὰ σπάνια μόνον ἐπιδείξεις εἶνε, καὶ τίποτε ἄλλο.

Θεραπαινὶς τῶν Μουσῶν [ΕΕΕΕ] μὲ τί λέξεις νὰ σ' εὐχαριστήσω, διὰ τὸ ὡραιότατον δῶρον ποὺ μου ἔστειλες; Πῶς νὰ σου εἴπω πόσον ἐθαύμασα τοὺς φυσικωτάτους πανσέδες τῆς πηλοπλαστικῆς σου, ἀφ' οὗ μάλιστα τοὺς ἔκαμες δι' ἐμέ: Ἐν γένει μὲ κατεγοήτευσε τὸ *πιάτο* σου, καὶ ἐστόλισα μὲ αὐτὸ τὸ γραφεῖόν μου, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀποκλειστικῶς σχεδὸν στολισμένον μὲ δῶρα καὶ μὲ ἔργα συνδρομητῶν μου. Εἶμαι εὐτυχής, πολὺ εὐτυχὴς καὶ ὑπερήφανος, διὰ τὰ δείγματα αὐτὰ τῆς ἀγάπης τῶν φίλων μου!

Ἀστὴρ τοῦ Βέγα, δὲν φαντάζεσαι μὲ πόσην μου λύπην ἔμαθα τὸν θάνατον τῆς λατρευτῆς ἀδελφούλας σου Γιούλας. Ἡ λύπη μου ἐμετριάσθη μόνον ὅταν εἶδα ὅτι εἰς ἐμὲ εὗρες παρηγορίαν κατὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ἔδοκιμάσθη ἡ ἀδελφική σου καρδία. Εἴθε νὰ συμπληρώσῃ ὁ Θεὸς τὴν παρηγορίαν!

Παιδιά μου, αἱ εὐχαί μας εἰσηκούσθησαν. Ἡ φίλη μας *Δίγιναία Ἀθηνᾶ* εἶνε πολὺ καλλίτερα τώρα· τί χαρά! - καὶ ὁ ἰατρὸς τῆς ὑπόσχεται ὅτι μετὰ ἕνα μῆνα θὰ εἶνε ἐντελῶς καλά. Μοῦ γράφει σήμερον,—διὰ ξένης χειρὸς ἀκόμη,—καὶ εὐχαριστεῖ ἀπὸ καρδίας ὅσους ἔδειξαν ἀδελφικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ πάθημά της, καὶ ἰδίᾳ τὴν *Χειμωνιάτικην Διακάδαν* καὶ τὸν *Ψαρόμυαλον*. Ἀλλὰ θά μου γράψῃ γρήγορα καὶ μὲ τὸ χέρι της Ἄ, πρῶτα ὁ Θεός!

Ἀποτομε Βράχε, καλῶς ὥρισες, ὕστερ' ἀπὸ ἕνα χρόνον! Νὰ ἰδῶ τώρα κάθε πότε θά μου γράψῃς, διὰ νἀναπληρώσῃς τὴν ἔλλειψιν. Θεύρεις ὅμως τί παρετήρησα, ἀγαπητέ μου; Ὅτι ὅσῳ μεγαλόνεις, μικραίνουν τὰ γράμματά σου. Τοῦ χρόνου, ἂν ἐξακολουθήσῃς ἔτσι, θὰ χρειάζωμαι μικροσκόπιον διὰ νὰ τα διαβάζω. Ὄχι, ὄχι, μεγάλωσέ τα!

Ἔ *Παρνασέ!*... σὰν πῶς νά σου ἐφάνη ἡ 8η Κυριακή; Καλή, ἔ; Ἄ, κατεργαράκο. Στεῖλέ μου τὴν φωτογραφίαν σου γρήγορα. Σὲ συγχαίρω ποῦ ἐπροβιβάσθης μὲ βαθμὸν 10. Μὰ ἦτο δυνατόν;...

Ὀνειροπόλων Καταφύγιον ἀπαράδεκτον τὸ ψευδώνυμόν σου, καὶ στεῖλέ μου ἄλλο... ἑλληνικόν. Ὁ διαγωνισμὸς τῆς Γαλλικῆς κρίνεται εἰς τὸ προσεχές.

« ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ »

Πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ, μοῦ γράφουν σήμερον διὰ τὸ «Ὑπὲρ Πατρίδος» καὶ οἱ ἑξῆς: ὁ *Θεαγένης* ([Ε] ἀριερόνων ὁλόκληρον τὴν ἐκτενῆ καὶ ὡραίαν ἐπιστολήν σου εἰς τὰς ἐκ τῆς Ἀγγελίας ἐντυπώσεις του·) ὁ *Γουλιέλμος Τέλλος* (γράφων μεταξὺ τῶν ἄλλων: «Τοιαῦτα β βλία πρέπει νὰ γίνωνται *ἐγκόλπια* παντὸς Ἑλληνοπαιδος, εἰς τὴν ἀπαλὴν τοῦ ὁποίου καρδίαν βλαστάνει ἤδη τὸ ὑπὲρ Πατρίδος αἴσθημα·) ἡ *Χειμωνιάτικη Διακάδα* (ἡ ὁποία δὲν βλέπει τὴν ὥραν πότε νὰ ἐκδοθῇ·) ὁ *Ἄνθινος Στέφανος* (ὁ ὁποῖος ἐργάζεται δραστηρίως πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, ὥστε μέχρι τέλους τῆς προθεσμίας θὰ ἔχῃ τουλάχιστον 8·) ἡ *Δίγιναία Ἀθηνᾶ* (μόνον τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἔργου ἀναγνώσασα, συνεκινήθη μέχρι δακρύων!) τὸ *Ἰοστεφὲς Ἄστυ* (καὶ τὸ θέλει μάλιστα χρυσόδετον·) ἡ *Ἀθῶα Ποιμενὶς* (ναί, ὑπὲρ Πατρίδος! ὑπὲρ Πατρίδος! ποίαν χορδὴν τῆς καρδίας κρούουν αἱ λέξεις αὗται!..) τὸ *Ρεῦμα τῆς Προποντίδος*, ὁ *Νεαρὸς Ζωγράφος*, ὁ *Μακρολέλεκας* (ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι θὰ εἶνε καλλίτερον καὶ ἀπὸ τὸν «*Πρόαστε*» ἄρχισε δὲ ἀμέσως καὶ τὸ ξεσπάθωμα·) ὁ Σ. Ι. *Τρακάκης* (καὶ αὐτὸς ξεσπαθωμένος) ὁ *Ἄγρυπνος Δράκων* καὶ ἡ *Ἰτέα* [Ε], ἐμμέτρως ὡς ἑξῆς:

Ἄχ, τί εὐτυχία! τί τρελλὴ χαρά!
Τὸ «Ὑπὲρ Πατρίδος»—τόμος μιὰ φορά! —
Ἀπ' τὴ Διάπλασί μας θέλει ἐκδοθῆ,
Κ' ὕστερ' ἀπὸ λίγο 'ς ὅλους θὰ δοθῆ
Μὲς τὸ καλοκαίρι σὰ δροσιστικὸ

καὶ τὰ λοιπά, διότι δὲν ἔχω ἄλλον τόπον.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἐξέφρασαν εὐγλώττως τὸν ἐνθουσιασμόν των καὶ ἀναριθμητοι ἄλλοι, ἐπιστρέψαντες ἁπλῶς τὸ Δελτίον τῆς Ἐγγραφῆς συμπεπληρωμένον.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ τοὺς διαγωνισμούς μου, τοὺς νέους μου φίλους· *Σιωπηλὴν Νύκτα* (Δ. Ρ· δύνασαι νὰ στείλῃς γραμματόσημα τουρκικὰ 5 γροσίων, ἤτοι 1 φρ.) καὶ *Μαραμένον Μενεξὲν* (Ρ. Φ. Δ.)

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟΡΩΝ

Πρὸ ἡμερῶν ὁ *Ἐχθρὸς τοῦ Σύλλα* μοῦ ἐσύστησεν ἕνα πτωχὸν παιδάκι ἐκ Κερκύρας «τὸ ὁποῖον ἐκφράζεται διὸ τὴν Διάπλασιν ὡς δι' ἄλλην μητέρα», εἶνε δὲ μαθητὴς ἐπιμελέστατος. Τὸν ἐνέγραψα ἀμέσως μὲ τὰς 7 δρ. τὰς ὁποίας μοῦ ἔστειλεν ὁ *Ἀθανάσιος Θ. Λεονάρδος* [ΕΕ]. Μένουν ἀκόμη δύο συστημένοι ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἀσπασμοί, Πληροφορίαι: Ἐρύλαξα τὰς σπουδαιοτέρας διὰ τὸ προσεχές, διότι σήμερον εἴχαμεν *στενοχωρίαν*, κατὰ τὸν Ἀνανίαν.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: ὁ *Βασιλεὺς τῶν Ὀρέων* μὲ τὸν *Ἀλκιβιάδην Μ. Κορέν*, *Χρυσόπτερον Ἐλπίδα Καρίαν*, *Ἔαρ τῆς Ἑλλάδος* καὶ *Ἀνταῖον* — ἡ *Μιμόζα* μὲ τὴν *Ὡραίαν Κέρκυραν*, *Γλυκύλαλον Ἀηδόνα* καὶ *Βέραν Ι. Νασύμ* — ὁ *Υἱὸς τῆς Νυκτὸς* μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Θάλασσαν*, *Ταναγραίαν Κόρην*, *Ἀνθέμιδα*, *Βοώπιδα* καὶ *Ἐλαφρὰν Ἄκατον* — ἡ *Κατσαρίδα* μὲ τὸν *Βασιλέα τῶν Ἀνθέων*, *Βασιλέα τῶν Ὀρέων*, *Βασιλέα τῶν*

Νάξων, Βασιλέα τῶν Κυκλάδων καὶ *Βασιλέα τῶν Ναυτῶν* — ὁ *Ζοφερὸς Μεσαίων* μὲ τὸν *Φιλέλληνα Μικρασιάτην, Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας* καὶ *Ναυτοπούλαν* — τὸ *Ἀντίο Μασέλλο* μὲ τὸν *Ζουρλομαρδύαν* καὶ *Γ. Μαύταν* — ἡ *Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρου* ὡς τὴν *Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου, Ἀνθ.σμένην Ροδωνιὰν* καὶ *Μελαγχολικὴν Ναυτοπούλαν* — ὁ *Ἀστὴρ τοῦ Πόντου* μὲ τὸν *Κεραυνὸν* καὶ *Γλυκεῖαν Ἀνάμνησιν* — ὁ *Μενοιτιάδης Πάτροκλος* μὲ τὴν *Ἀλεξάνδραν Μπαλακώσα* καὶ *Στέλλαν Ἐμμανουὴλ* — ὁ *Καπετὰν Γιακουμῆς* μὲ τὴν *Ἀνθοπώλιδα τῆς Βερώνης, Κρητικὴν Σημαίαν* καὶ *Φιλαμερικανίδα* — ὁ *Νοσταλγὸς Ἕλλην* μὲ τὴν *Μαστίχαν τῆς Χίου, Χιονισμένο Δενδράκι, Μαρίαν Δ. Δοΐζου, Νεαρὰς Ἀμερικανίδας* καὶ *Ἑλληνομαθῆ Ἀμερικανόπαιδα* — ἡ *Φιλόμουσος Νεᾶνις* μὲ τὴν *Δίμυλίαν Χαρμαντᾶ, Μιμίζαν, Ἀγρίαν Περιστεράν, Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου* καὶ *Ταϋγέτην* — ἡ *Ἀνδριάνα Ν. Βλασσοπούλου* μὲ τὴν *Κοραλίαν Μακρῆ, Ἰωάννην Πανοῦτσον, Δούσιον, Πῶς-με-λένε* καὶ *Πίκ-Νίκ* — ἡ *Σαμιακὴ Σημαία* μὲ τὸν *Ἰωάννην Τσιγγρίδην* καὶ *Βίωνα τὸν Σμυραῖον* — ἡ *Μαθήτρια Καλλιτέχνις* μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα, Ἀνεμώνην, Φρούριον τῆς Κερκύρας* καὶ *Ὡραίαν Τεργέσσην* — τὸ *Πὶκ Νὶκ* μὲ τὸ *Ἀρχιζιζάνιον, Κοραλίαν Μασσαί, Ἀτυχῆ, Χαλιμᾶν* καὶ *Ἀποπτᾶσαν Ἐλπίδα* — ἡ *Κόρη τοῦ Βουνοῦ* μὲ τὸ *Πὶκ-Πίκ, Δουλοῦδι τοῦ Βουνοῦ, Μπουμπουνισμένο Μυαλὸ* καὶ *Στ. Ζωγραφάκην* — ἡ *Χιονισμένη Ἐλάτη* μὲ τὸν *Κινέζον Λῆ, Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν, Μπουμπουνισμένο Μυαλὸ* καὶ *Βαρδαλαμπόμπαν* — τὸ *Ἀφρισμένο Κῦμα* μὲ τὴν *Μενεξεδένιαν* — τὸ *Χριστογεννιάτικο Δενδράκι* μὲ τὸν *Ἀδελφὸν τῆς Ταϋγέτης, Μιμίζαν, Ἐθνικὸν Ὕμνον, Δελφῖνα τοῦ Εὐξείνου* καὶ *Ἀφράτο Γουρουνόπουλο* (μὲ τοὺς αὐτοὺς ζητεῖ καὶ ἡ *Ροδοφωτισμένη Δύσις*) — ἡ *Μενεξεδένια* μὲ τὸ *Τρεμισβύνον Ἄστρον, Πετραίαν Ἀραβίαν, Ἀλέξ. Πάλλην, Μπουμπουνισμένο Μυαλὸ* καὶ *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα* — ὁ *Βασιλεὺς τῶν Κυκλάδων* μὲ τὸν *Ἐθνικὸν Ὕμνον Νεφελώδη Νύκτα, Κοχυκουτούλιακαν, Κελαδίστραν* καὶ *Χλόην τοῦ Κηφισσοῦ* — τὸ *Ἡρωϊκὸν Μεσολόγγιον* μὲ τὸ *Ὀχρὸν Λευκόφρυς, Μαγνητικὴν Βελόνην, Γλυκεῖαν Ἑλλάδα, Φάσμα τῆς Νυκτὸς* καὶ *Θεὰν Ἀθηνᾶν* — ἡ *Πασχαλιὰ* μὲ τὴν *Ἄπτερον Νίκην, Κόρην τῆς Ἑλλάδος* καὶ *Λαίμαργον Γατάκι* — ἡ *Χιωτοπούλα* μὲ τὸν *Νικόλαον Δεκαβάλλαν, Ἐλένην Γεωργιάδου, Ἱπποδάμειαν Παπαδοπούλου, Ἰωάννην Καποδίστριαν* καὶ *Ἀναστάσιον Μιχαλακόπουλον* — ὁ *Βράχος τῆς Νυκτὸς* μὲ τὴν *Χλόην τοῦ Κηφισσοῦ, Νεφελώδη Νύκτα, Ἀθῶαν Ποιμενίδα, Τῖδν τῆς Νυκτὸς* καὶ *Κόρην τῶν Δευκῶν Ὀρέων* — ἡ *Φιλόδοξος Ἑλληνὶς* μὲ τὴν *Ταϋγέτην, Νεαρὸν Ζωγράφον* καὶ *Κορινθιακὴν Σταφίδα* — ἡ *Ξανθὴ Νησιωτοπούλα* μὲ τὸ *Ταπεινὸν Ἴον, Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα* καὶ *Χρυσόμαλλον Λέοντα*

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Χειμωνιάτικην Διακάδαν* (μὴ φοβῆσαι· τὸ α' Ὑπὲρ Πατρίδος·» θὰ ἐκδοθῇ ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου, ὥστε δὲν θὰ περιμένῃς παρὰ ἕνα μῆνα τὸ πολύ·) *Ἀερόσταταν* (τὰ δίδω μυστικά, διὰ νὰ μὴν ἐκθέτω τοὺς φίλους μου· πῶς ἐπῆγαν αἱ ἐξετάσεις; λαμπρά, ἔ;) *Μικρὸν Διάβολον, Ζεβὰν* (θὰ εἴπω εἰς τὸν *Ἀστέρα τοῦ Βέγα* ὅτι ἡ περὶ Ἀλληλογραφίας πρότασίς σου ἦτο γνησία· τὰ τετράδια, ποῦ λέγεις, δὲν τὰ ἔλαβα) *Δεσποινίδα Σατωθριάνδου* (ὄχι· δὲν εἶνε αὐτὰ τὰ ἀρχικά του· τὰ Παιδ. Πνεύματα ἀτέλλονται εἰς φύλλον χάρτου, ξεχωριστὸν ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν·) *Ροδοστεφανωμένην Ἄνοιξιν* (κ' ἐγὼ δὲν σε εἶχα λησμονήσῃ·) *Πυθαγόραν τὸν Σάμιον*, (οἱ λογαριασμοί μας εἶνε ἐν τάξει· ἡ Κικὴ σ'εὐχαριστεῖ διὰ τὰ γραμματόσημα· πολύ μου ἤρεσε ἡ ἐπιστολή σου [Ε]·) *Δευκόπτερον Ἄγγελον, Ἀργυρᾶν Σελήνην* (ἔστειλα νὰ μου φιλήσῃς τὸν Κωνσταντῖνον·) *Δημήτριον Κ. Φιλέρην* (ἐνεγράφη καὶ ὁ προστατευόμενός σου· προηγήθη ὅμως ὁ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ, ἐκ Κων]πόλεως, διότι ἡ ὑπὸ τοῦ *Νοσταλγοῦ Ἕλληνος* σταλεῖσα συνδρομὴ ἦτο ἐξωτερική, ἤτοι φρ 8.) *Θεαγένην* (ἔδωσα τὴν πρὸς τὸν *Εὐφορίωνα* ἐπιστολήν σου, ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν ποῦ ἀνεχώρει διὰ Κως [πολὺ· ἴσως ἔλθῃ νὰ σε συναντήσῃ·) *Νῖκον Βερόπουλον* (πολὺ μὲ συνεκίνησεν ἡ ἐπιστολή σου καὶ πολὺ μοῦ ἤρεσε τὸ ποίημά σου ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Δημητράκη μας· ἔγινες καλά; εὔχομαι νὰ μοῦ το γράψῃς γρήγορα·) *Κεραυνὸν* (ἔλαβα ὀλίγον ἀργὰ τὴν ἐπιστολήν σου· καὶ τώρα περιμένω τὰς ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὸ «ὑπὲρ Πατρίδος» τὴν Η' Κυριακὴν καὶ τὰ τότα μας νέα·) *Ἀτρόμητον Πλοίαρχον* (ἡ λέξις ἔχει, βλέπεις, πολλὰς σημασίας· «πνεῦμα ὁ Θεὸς» ἀλήθεια· ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ ψυλλὴ καὶ ἡ δασεῖ ...δὲν εἶνε . . . πνεύματα;) *Δρόσον τῆς Τροιζηνίας* (τῆς ὁποίας τὸ ὄνειρον εἶνε ἀποκατάστασις σιγὰ-σιγὰ ὅλους τοὺς τόμους τῆς Βιβλιοθήκης μου διότι ἐμαγεύθη μὲ τὸ «Θῦμα του Φθόνου») *Ἐλευθέραν Πατρίδα* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ καὶ ποῦ θὰ μου γράψῃς τακτικά·) *Παραδείσιον Πτηνὸν* (τώρα λοιπὸν θὰ μου γράψῃς ἀπὸ τὴν Ἄνδρον; νὰ σε ἰδῶ! *Νεαρὰς Ἀμερικανίδας* (δὲν πταίω ἐγώ, ἀλλ' ἡ Τύχη·) *Ἀμέριμνον Παῖδα* (εἰς τὸ προσεχές, εὐχαρίστως.) *Ἱστορικὸν Παλιμπίδιον* (τὸ ἀντίτιμον δεκτὸν καὶ εἰς γραμματόσημα·) *Μιμίζαν* (σὲ συγχαίρω διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου, μὲ τὰ τόσα του δῶρα· ἡ Κικὴ σὲ ὑπερευχαριστεῖ πολὺ τὴν ἐνθυμήθης μέσα εἰς τὴν τόσην σου χαράν·) *Κόδρον* (ἐλπίζω, ὅτι καὶ ἀπὸ τὴν παρίδα σου θὰ μου γράψῃς· ἡ τόση ἀγάπη σου μὲ συγκινεῖ· ὁ Διαγωνισμὸς θὰ προκηρυχθῇ μετὰ δύο ἢ τρία φύλλα ἀκόμη·) *Σπουδαῖον Ἄνθρωπον* (σ' εὐχαριστῶ πολὺ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Ἀνθεμίδα* (ὅ-αν μου γράψῃς συχνά, ὅταν λαυθάνῃ μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, βεβαίως θὰ λάβῃς καὶ Εὔτημα, διότι εἶσαι ἔξυπνον κορίτσι· ἐσπρὸς λοιπόν, ἐπωφελήθητι τῶν διακοπῶν·) *Ὄλπιν τὸν Γριπέα* (πολὺ σ' εὐχαριστεῖ ἡ Κικὴ διὰ τὰ γραμματόσημα·) *Χαρτοπόλεμον* (περιμένω ἀνυπομόνως νὰ μάθω τὸ ἀποτέλεσμα·) *Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου, Κρατησίκλειαν* ([Ε] καὶ ἐν τούτοις πολὺ καλὰ τὰ ἐκφράζεις· εὖγε! ἡ πληροφορία σου εἰς τὸ προσεχές·) *Μολυβέριον Στρατιώτην* (δόξα σοι ὁ Θεὸς ποὺ μου ἔγραψες τέλος πάντων!) *Κουρεντὲν* (ἐλήφθησαν·) *Ἀνακατοσσύραν* ([Ε] διὰ τὴν λαμπρὰν περιγραφὴν τῆς ἑορτῆς· τώρα περιμένω νὰ κούσω τὰ βραβεῖά σου·) *Ἰοστεφὲς Ἄστυ* (ἡ ἀδελφούλα σου Κάκια ἔχει χίλια φιλιὰ ἀπὸ τὴν μικρότερκν Ἀδελφὴν τοῦ Ἀνανίας·) *Ἀθῶαν Ποιμενίδα* (σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα καὶ ἀσπάζομαι τὴν νέαν μας φίλην·) *Ἄρατον* (ἆ μπᾶ! αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον τὸ ἔχει μία φίλη μου·) *Ἀρχιταραξίαν* εἶσαι ἐπτὰ μόνον ἐτῶν καὶ γράφεις ἔτσι; μ' ἐσάστισες, παιδί μου!) *Ἀπότομον Ἀκτὴν* (ὄχι, ὄχι, δὲν ἀναφέρω τίποτε διὰ νὰ μή σε προδώσω· νὰ ἰδῶ θὰ τηρήσῃς τὴν ὑπόσχεσίν σου;) *Λόρδον Θρέψων* (ἐξέχασες λοιπὸν τὸ πρῶτόν σου ψευδώνυμον; τὰ τετράδια ἀπηυθύνοντο πρὸς σέ· γράφε πάντοτε καὶ τὸ ὄνομά σου μαζὶ μὲ τὸ ψευδώνυμον, εἰς τὰς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολάς·) *Ἀνθισμένην Ροδωνιὰν* (σὲ συγχαίρω·) *Ἀστερόεσσαν Νύκτα* (ἆ, ἤσουν ἄρραστη ποῦ δὲν μου ἔγραφες τόσον καιρόν; Καὶ νὰ μὴν ἠξεύρω τίποτε! . . . Δόξα σοι ὁ Θεός ποὺ ἔγινες καλά· βέβαια ὁ ἀὴρ τῆς ἐξοχῆς θὰ σε ὠφελήσῃ πολὺ καὶ θὰναρρώσῃς ἐν τελῶς· τὸ εὔχομαι ἀπὸ καρδίας·) *Ρεῦμα τῆς Προποντίδος* (ἔστειλα) *Καθαρὰν Καρδίαν* (ἀναμένω·) *Τσὶρ-Τσὶρ-Τσάϊναμαν* (ναί, τί γρηά... 13 ἐτῶν! τὰς καλλιτέρας εὐχάς μου διὰ τὰ γενέθλιά σου·) *Ὀχρὸν Λευκόφρυς. Ἀειθαλὲς Ρόδον, Καραγκιόζην, Μπὰμ-Μπούμ* (ἔχεις καὶ τὰ ἰδικά μου συγχρητήρια·) *Ἀγγουρολογιώτατον* (σᾶς συγχαίρω ὅλους· εὖγε σας!) *Δοξίαν, Κοραλίαν Μασσαί, Ἰόνιον Πέλαγος* ἔχω καὶ τοὺς δύο, καὶ τὸν κ. Γαλάνην καὶ τὸν κ. Στέφανον Ξενόπουλον· ὁ κ. Χατζιδάκης μένει εἰς τὴν Γερμανίαν·) *Μαγευμένον Δάσος* (φλησέ μου τὴν μικρούλαν Αἰκατερίνην· καὶ εἰπὲ εἰς τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ προσέχῃ καλλίτερα τὰ φυλλάδιά μου·) *Φὶγ Μοῦ-Λῆ* (ὅλαι αἱ ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν· μὴν ἀνησυχῆτε·) *Ταμερλάνον, Ἰτέαν* (ἄλλο ἕνα [Ε] καὶ διὰ τὴν ἔμμετρον ἐπιστολήν σου·) *Ναύαρχον Θερβέραν* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅδας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *19 Ἰουνίου* θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 9 Αὐγούστου.

Ο χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδει νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ στοιχίζει φρ 1

378. Δεξιγριφος.

Τὴν οὐρὰν ἑνὸς ψαριοῦ
Ἂν μακρύνῃς μ' ἕνα γράμμα
Τ' ὄνομα ἑνὸς ντσιοῦ.
Σχηματίζεις ἐν τῷ ἅμα.

Ἐστάλη ὑπὸ Τίτου Γιαλούρη

379. Στοιχειόγριφος.

Ἐγὼ καὶ σὺ τὸ τρίτον μας τὸ κάμνουμε μακρόν.
Ἐσὺ ἐχάθης· καὶ ἐγὼ . . . πηγαίνω εἰς βυθόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δοτέρου τοῦ Βίγα [Ε]

380. Μεταγραμματισμός.

Ἤμουν τὸ πάλαι πόλις πολὺ ὀνομαστή
Καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας εἰς ὅλους σας γνωστή.
Ἀλλ' ὅμως ἓν μου σίγμα εἰς ταῦ ἂν μεταβάλῃς,
Ἀμέσως εἰς τὴν αἰσθὴν τοῦ σκάφους θὰ με βάλῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βοῦβουμου Ναύτου

381. Ἀναγραμματισμός.

Εἶμαι ὁ καιρός, ὁποῦ γλυκὰ εὐωδιάζ' ἡ φύσις.
Κ' ἔξαφνα γίνομαι βουνό, ἂν μ' ἀναγραμματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βιγλᾶς [Ε]

382. Μυθολογικὸν Τετράγωνον.

★ ★ ★ ★ ★ Νὰ ντικατασταθῶσιν οἱ ἀστε-
★ ★ ρίσκοι διὰ γραμμάτων, οὕτως
★ ★ ὥστε νὰ ναγιγνώσκωνται: Ἀ-
★ ★ νω νύμφη, κάτω τέρας,
★ ★ δεξιᾷ μυθολογικὴ νῆσος καὶ
★ ★ ★ ★ ★ ★ ἀριστερᾷ θεός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰονίου Πελάγους

383. Διαγώνιοι.

★ . . . ★ Ἀντικαθισταμένων τῶν
. ★ . ★ . σταυρῶν καὶ τῶν στιγμῶν
. . ★ . . διὰ γραμμάτων, νὰ ναγιγνώ-
. ★ . ★ . σκεται διαγωνίως: δεξιόθεν
★ . . . ★ μὲν ἐκ τῶν κάτω, μετεωρολογικὸν φαινόμενον, ἀριστερόθεν δὲ ἐκ τῶν ἄνω, εἶδος λέμβου καὶ ἔμπου· ὁριζοντίως δὲ κατὰ σειρὰν: ἔντομον, πτηνόν, ὄργανον μουσικόν, μαθητὴς τοῦ Σωκράτος, νῆσος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φθ.ιτοῦ Ὕμνου

384. Παίγνιον.

Ὦ ψυχή, φυτά, σιρόπι!
Ὦ ξυνή, μῆλα, καῆ,
Θύει ζῇ, ἔδει, γαδία. . .
Τί νὰ εἶνε ἄρά γε αὐτοί οἱ παράξενοι στίχοι;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ [Ε]

385. Φωνηεντόλιπον.

Πς-πρπ-ν-ργζτ-πρς δδσν-τς-δκλσς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κύματος τῆς Πριγκήπου

386. Ἐλλιποσύμφωνον.

ωι-αυο.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Χιονοσκεποῦς Ταϋγέτου

387. Γρῖφος.

Ω	ετ	αξ σας
σαλ σαλ σαλ σαλ σαλ σαλ Ἄνδρος		οτ ερ

Ἐστάλη ὑπὸ του Ταξιαρίνου τῆς Ταρασκώνης

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1899.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ.φρ.χρ.0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 6ον. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰουλίου 1899 Ἔτος 21ον. — Ἀριθ. 28

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 217)

Μολονότι ἡ ἀτμοσφαῖρα δὲν ἦτο καὶ πολὺ ψυχρά, ὁ Ρενὼ φαίνεται ὅτι εἶχε συναχωθῆ. . . διότι κύψας πρὸς τὸν σωρὸν τῶν δεμάτων, ἤρχισε νὰ πταρνίζεται ἐπανειλημμένως. Ἀλλ' οἱ δύο εὐγενεῖς ἦσαν τόσον ἀπησχολημένοι, ὥστε οὔτε κἂν ἐσκέφθησαν νὰ του προσφέρουν καμμίαν καραμέλαν.

Ἡ χαρὰ κάμνει τὸν ἄνθρωπον ἐγωϊστὴν κάποτε!

Οἱ τρεῖς ἄνδρες διεκρίνοντο καθαρὰ τώρα: ὁ μὲν Ρογῆρος εἰς τὸ τιμόνι, ὁ δὲ Παπαφίγκος καὶ ὁ Λαδουρέκος εἰς τὰ κουπιά.

Ἡ μικρὰ λέμβος ἐπὶ τέλους προσήγγισεν.

Ὁ Λουδουρέκος ἐπέρασε τὸ σχοινὶ τῆς λέμβου ἀπὸ τὴν δέστραν τοῦ κρηπιδώματος, ἔνευσεν εἰς τὸν ἱππότην καὶ τὸν Παλουάζον νὰ σιωπήσουν, καὶ μὲ ἓν πήδημα εὑρέθη ἔξω.

Ὁ Ρενὼ εἶχεν ἐξαφανισθῆ

Μὴ βλέπων τίποτε ὕποπτον, ὁ πεζοναύτης ἐκτύπησεν ἐλαφρῶς τὰς παλάμας του.

Πάραυτα ὁ Παπαφίγκος καὶ ὁ Ρογῆρος ἔσπευσαν πρὸς συνάντησίν του, πηδήσαντες μὲ θαυμαστὴν εὐλυγισίαν εἰς τὴν ξηράν.

Ὁ Ρογῆρος ἡτοιμάζετο νὰ ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ θείου του, ὅτε ὀξὺ σύριγμα ἠκούσθη ἀέρνης.

Μὲ τὸ σύνθημα αὐτό, δέκα ἄνδρες μετὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Ρενὼ ὥρμησαν, κρατοῦντες πελωρίας μαχαίρας, κατὰ τῶν πεζοναυτῶν.

— Ὤχ! ἐθρυχήθη ὁ Παπαφίγκος. Μᾶς ἐτρακάρισαν. Κουράγιο, παιδιά!

Καὶ λέγων ταῦτα, ἥρπασεν ἀπὸ τὴν μέσην ἕνα τῶν κακούργων καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· στραφεὶς κατόπιν πρὸς ἕνα ἄλλον, τὸν ἥρπασεν ἀπὸ τοὺς πόδας, καὶ μεταχειριζόμενος αὐτὸν ὡς ζωντανὸν ρόπαλον, ἔθραυσε τὴν κεφαλὴν ἑνὸς τρίτου, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ ὠρύεται ὀξύτατα.

Ὁ Λαδουρέκος, εἰς τὴν σύγχυσιν τῆς βιαίας αὐτῆς συγκρούσεως, εἶχε πέσῃ κάτω μὲ τὰ γόνατα, ἀλλ' ἀνηγέρθη ἀμέσως, ἥρπασε τὴν κώπην καὶ μὲ ἓν κτύπημα ἔσχισεν εἰς δύο τὴν κεφαλὴν ἑνὸς ἐκ τῶν κακούργων, λέγων πρὸς αὐτὸν μὲ τὴν συνήθη του ἀφέλειαν:

— Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη μου!

Ὁ ἱππότης καὶ ὁ Παλουάζος δὲν ἐπρόφθασαν κἂν νὰμυνθοῦν· τέσσαρες ἐκ τῶν κακούργων τοὺς ἔρριψαν κάτω καὶ τους ἐδέσμευσαν εἰς τὴν στιγμήν.

Ὁ Ρογῆρος ἐπάλαιε γενναιότατα καὶ αὐτός· ἀλλ' ἐνῷ μὲ ἓν κτύπημα τοῦ ναυτικοῦ ἐγχειριδίου του εἶχε καταστήσῃ ἕνα ἐκ τῶν ἀντιπάλων ἀνίκανον νὰ προσφέρῃ οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν πρὸς τοὺς συνενόχους του, ὁ Ρενὼ καὶ ὁ Παῦλος κατέλαβον προδοτικῶς τὰ νῶτά του.

Ὁ Ρενὼ ὕψωνε μακρὰν αἰχμηρὰν μάχαιραν, ἕτοιμος τά την καταφέρῃ καιρίως,— ὅτε ἔξαφνα μία φοβερὴ μπαστουνιὰ τοῦ ἐπέταξε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ταυτοχρόνως βροντερὰ φωνὴ ἠκούσθη:

— Σταθῆτε γιὰ τὸ Θεό!

Ὁ Ρενὼ ἐστράφη ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὴν λύσσαν του.

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχε παρέμβῃ εἰς τόσον ἀκατάλληλον στιγμήν, διὰ νὰ τον ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ του, ἦτο ἀπλούστατα ὁ κ. Μπρόουν.

Οἱ κακοῦργοι, ἐκστατικοὶ ἀπὸ τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ ἀπογοητευμένοι ὀλίγον ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν τῶν Γάλλων πεζοναυτῶν, ὑπεχώρησαν πρὸς στιγμήν.

Ὅσον στιγμιαῖος καὶ ἂν ἦτο ὅμως ὁ δισταγμός των αὐτός, ἔδωκε καιρὸν εἰς τὸν Παπαφίγκον νὰ σηκώσῃ τὸν Ρογῆρον μὲ τοὺς ἡρακλείους βραχίονάς του καὶ νὰ τον ρίψῃ μέσα εἰς τὴν λέμβον:

— Ἔλα, ἐστὴ βάρκα, ἐστὴ βάρκα! ἐφώναξε ταυτοχρόνως πρὸς τὸν Λαδουρέκον.

Ὁ πεζοναύτης ἐπήδησεν εἰς τὴν λέμβον μαζὶ μὲ τοὺς συντρόφους, ἔκαψε τὸ σχοινίον μὲ τὸ μαχαῖρί του, καὶ τὸ ἐφόλκιον καὶ ἤρχισε νὰ κωπηλατῇ μὲ δύναμιν.

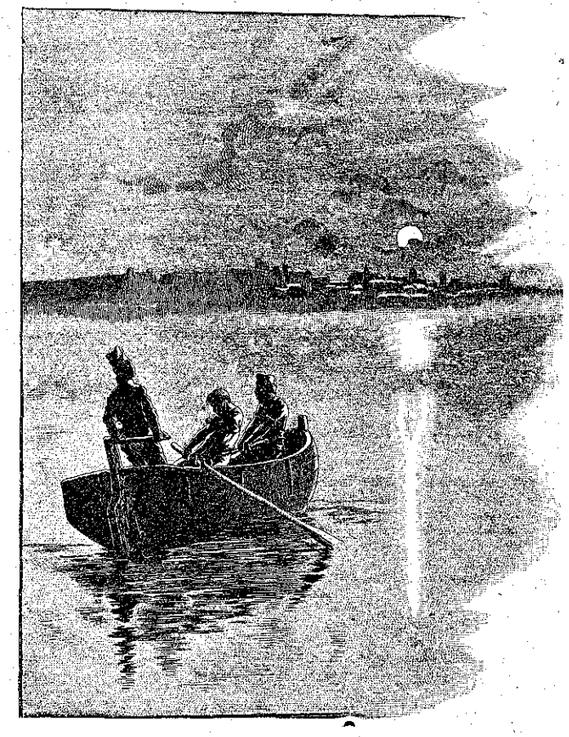

• Οἱ τρεῖς ἄνδρες διεκρίνοντο καθαρά. . . •

Ὁ Παπαφίγκος δὲν ἠδύνατο νὰ τον βοηθήσῃ, διότι ἔπρεπε νὰ συγκρατῇ τὸν Ρογῆρον, ὁ ὁποῖος ἐπέμενε νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ μεταβῇ πρὸς συνάντησιν τοῦ θείου του.

— Μοῦτσο, παιδί μου, ἄδικα πολεμᾷς νὰ μου φύγῃς. Τί θὰ του κάμῃς τοῦ θείου σου μαναχός σου;

— Ἄφησέ με, Παπαφίγκο μου, ἄφησέ